

தி The வெளியில் ஒரு இந்திய ரோஜா
 ரோட்டித்தேவ்மடக் கூடிய குதாக்க
 உணர்ச்சியை விடுவதாய் ஒயிட் ரோஸ்
 சோப் உங்களுக்குத் தருகிறது. இம்
 ரோப்பின் மீதுவாய் செழிப்பாயுள்
 டாகும் நுரை மீகவும் தேர்த்தியை
 சுவாத்தையும் ஓடியதாக உத்தம் செய்
 கிறது—மேலும் அதன் நறுமணம் உங்
 களைச் சுத்தமும் மிகுந்த பரிசுஷத்
 தைப் பரவும் செய்கிறது. உங்கள் அழ
 கை அதிகப்படுத்த இம் ரோப்பைவிட
 மேன்மையானதோ, நகுதியானதோ
 வேறு கிடையாது. விடுவதாய் ஒயிட்
 ரோஸை உங்கள் துஷ்டத்திற்குரிய
 ரோப்பாகக் கொள்—ஆகவே.

விடுவதாய் ஒயிட் ரோஸ் சோப்

இந்த

சோல்ஜர்

கூறுகிறார்

“‘பிஸ்மாக்’ — ‘BISMAG’ என்
வயிற்று உபாத்தைய நீக்கும் உரை
என்னால் காண்டிள் ஆகாரத்தைக் கொஞ்
சம் உட ரலிக்க முடியவில்லை.” இதில்
அடம்பிவிருக்கும் அநீர்ணக் கோளாறு
களை நிவர்த்தி செய்வதில், எம்பிக்கை
வாய்க்கத் தாக்குகள், வயிற்றிலுள்ள
அதிசெப்படி புளிப்பு அகர்த்தையும்
சமனப் படுத்தி அநீர்ணத்தின் சின்னங்
களை ஒழித்து விடுகிறது. உங்கள் அருகா
மையிலுள்ள மியாபாசிடிட் மிருக்த
இன்றே ‘பிஸ்மாக்’ (‘ஸ்பைரோடெட்’
மக்னீஷியா) பெனடெட் அல்லது
பிஸ்காக் வாங்குங்கள்.

‘ஸ்பைரோடெட்’ மக்னீஷியா

பிஸ்மாக் கியூபெட்

பெரியடெட் ரோடு, என்டன். 8. 16

டி. கே. எஸ். சகோதரர்களின்

நாடகம்

★

கோவை

தியேட்டர் ராயலின்

★

17-5-46 முதல்

2-வது வாரம்

★

சிவலீலா

★

குயிறு, புதன் மாலை 6-30

மற்ற நாட்கள் இரவு 8-30

திங்கள்நேரமும் நாடகம் இல்லை

★

டிக்கட் வரிவழிப்பாட

4-0-0, 2-12-0, 1-10-0

0-13-0, 0-6-6

★

1, 2, 3வது வகுப்புகளுக்கு

மூன் பணம் அனுப்பி ரிசர்வ்

செய்து கொள்ளலாம்.

Definition of the Problem

20	5
21	11

1948 To 19

உயிர்
அச்சம்

மன சேதி?	5
திக்கவிலக்க!	...	உம்மன்	7
சத்தினும் பந்தரம் திருமா?	8
மகாமயில் சபதம்	...	கல்வி	12
நீதிர் சோழத்தார்!	...	சசன்	17
நுழைந்தோன்	...	சாஜாதி	19
வைத் தட்டுச் சங்கீதம்	22
ய்ப்பா மனச்	...	சன். டி. சன்.	23
நியும் பாவமும்	...	செவகாரு	26
விமெண்டர் பரடசாஸிஸ்க்.....	28
தத்துப் பார்!	32
மலிம வேண்டாம்	33
நாடி. ஸமஸு	...	சந்தா	34
சாத்தநி	...	பத்மா	35
சுருக்கு எதிரிக்கை?	40
சன் சஞ்சாரம்	...	இசைத்தேன்	48
சங்க ஸுபா, வரங்க!	...	சாட்டுச் சங்கீதம்	54
சுருக்கமும்	55

* 1991-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 1-க்குப் பின்னர் பிப்ரவரி 28-க்கு முன்பாக உட்கார்ந்திருந்தவர்கள், சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் அடங்கியிருக்கிறார்கள்.

யாழ்ப்பாணம் பரமஸ்வரா காதேஜ் நீதிக்காக

புதிமதி எம். எஸ். ச.ப்புலகாசி.

பெரியார் பி. வி. நெடுமாலை கந்தி பி. வி. கந்தி

29 - 5 - 1910 11.60 AM 11.00 AM

15 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040

31-5-1946 வெள்ள வீக்கிழை நாள்

தகவல் எந்தெந்த,

இவரு. சாமனாத்தன்,
பச்சுளகஸ்தர்.

கீஸ்கி

மார்ச் 5

தமிழ்த் திருநாடு தஞ்சாவூர் பேரநாடு
தமிழகத்தின் மூலநிலை பாரம்பரியம்

—பாரம்பரியம்

தினம் 41

என்ன சேதி?

இந்தியாவின் சுதந்திர சாஸனம்

முன்று மந்திரிகளின் முடிவான திட்டம்

பிரிட்டிஷ் பிரதமரின் திட்டம் காலவரையில் தலைவர்களின் போராட்டமும் மிகத்தான் வெற்றி: தீவிர முடிவு கட்டவதற்கு மாபெரும் தோல்வி!

மந்திரிகளின் விஜயம்

பிரிட்டிஷ் பிரதமர் என்னும் பிரிட்டிஷ் பிரதமரின் திட்டம் காலவரையில் தலைவர்களின் போராட்டமும் மிகத்தான் வெற்றி: தீவிர முடிவு கட்டவதற்கு மாபெரும் தோல்வி!

இரண்டு மாதத்துக்கு முன்னும் பிரிட்டிஷ் மந்திரிகள் மூன்று பேர் பிரதமரின் திட்டம் காலவரையில் தலைவர்களின் போராட்டமும் மிகத்தான் வெற்றி: தீவிர முடிவு கட்டவதற்கு மாபெரும் தோல்வி!

இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை இரண்டு மாதத்துக்கு முன்னும் பிரிட்டிஷ் மந்திரிகள் மூன்று பேர் பிரதமரின் திட்டம் காலவரையில் தலைவர்களின் போராட்டமும் மிகத்தான் வெற்றி: தீவிர முடிவு கட்டவதற்கு மாபெரும் தோல்வி!

இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை இரண்டு மாதத்துக்கு முன்னும் பிரிட்டிஷ் மந்திரிகள் மூன்று பேர் பிரதமரின் திட்டம் காலவரையில் தலைவர்களின் போராட்டமும் மிகத்தான் வெற்றி: தீவிர முடிவு கட்டவதற்கு மாபெரும் தோல்வி!

தார்பன்: சமந்தாநுபிதிகளையும் அவர்களுடைய தலைவர்களையும் பார்த்தார்கள்: ஆழக் குழி தோண்டிப் புதைக்கப்பட்ட துண்டில் கட்டிகள் தலைவரைக்கூடப் பார்த்து வைத்தார்கள்.

அன்னுடம் வந்த பத்திரிகைச் செய்தி கவிஞர்களுக்கும் புகழ் புகழ் விவரங்களை அளித்த கொண்டோம்:—

மகாத்மா காந்தியுடன் 27 மார்ச் 1931 பேரணி சென்னை போத்தம் 127 மார்ச் 1931 சென்னை 25 ஏப்ரல் 1931 சென்னை 1931

இரண்டு மாதத்துக்கு முன்னும் பிரிட்டிஷ் மந்திரிகள் மூன்று பேர் பிரதமரின் திட்டம் காலவரையில் தலைவர்களின் போராட்டமும் மிகத்தான் வெற்றி: தீவிர முடிவு கட்டவதற்கு மாபெரும் தோல்வி!

பண்டித ஜகத்கர்ஷண் திருவருடன் மின்ட் அல்கோலாட் காது புகம் இருபத்தேழாவாம் வருஷம் ஒன்பதே மூக்காலே அகரக்கால் மாதம் பேசினார்!

மீண்டும் திட்டம்

இதன்மீது இப்படி வெவ்வேறு பேசிய பிறகு மின்னாவுக்குச் சென்று அங்கே மறுபடியும் தனித்தனியாகத் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசினார்கள். பிறகு, காந்தியைத் தலைவர்களையும் மீக் தலைவர்களையும் சேர்த்து வைத்துத் தாங்களும் உடனிருந்து பேசினார்கள்.

கடைசி நிபந்தனைக்கு முதல் திட்டம் இரண்டு மாதத்துக்கு முன்னும் பிரிட்டிஷ் மந்திரிகள் மூன்று பேர் பிரதமரின் திட்டம் காலவரையில் தலைவர்களின் போராட்டமும் மிகத்தான் வெற்றி: தீவிர முடிவு கட்டவதற்கு மாபெரும் தோல்வி!

கேடையம் 70 சீரிலும் பேசினார்கள் என்று சொல்லி வந்தபோது, உலகமே தன் துணைப் பழையும் கடமைவை மறந்து விடும்பித்து வந்தது! காங்கிரஸ் சீக்ரத்துமை ஏற்பட்டு விட்டதாக்கும் என்று எண்ணி இம்மையிலே முதல் கணியாகும் விவசாயிகள் உணர்வு மூலம் மூன்றாம் மேல் சீக்கிரங்கள்.

ஆனால் அவர்கள் அடைந்தது மறுபடியும் பெரிய ஏமாற்றத்தான். மகாத்மா சிங்கம் சாதிக்க முடியாத காரியத்தை ஆவாது விடுவதும் சாதிக்க முடியவில்லை. ஆனால் சிங்கம் மறுபடியும் 'பெப்பே' என்று சொல்லி விட்டான்.

ஒத்துமை ஏற்படாதபடியால் வழக்கம் போல் அதைச் சர்க்கரை உபயோகித்து பிரிட்டிஷுக்கு மத்திரிகள் கையை விசித்து விட்டுக் கெம்பி விடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இந்தத் தடவை அவர்கள் அப்படியே செய்வதில்லை. "இவ்வழியும் சுதந்திரப் கொடுத்ததான் தீர்வோம்!" என்று பிடிவாதம் பிடித்து, இந்தியாவுக்காக அவர்களை ஒரு சுதந்திரத் திட்டத்தைத் தயாரித்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆட்டிவின் ஆசிரியரத்ததுடனே தான் மேற்படி திட்டம் வெளியாகி வருகிறது.

முக்கிய அம்சங்கள்

முன்று மத்திரிகள் வெளியிட்டுள்ள இந்திய சுதந்திரத் திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:—

1. இந்தியாவின் தீர்தாயான சுதந்திர அரசியல் இன்னிதன அடிப்படையில் அமைவ வேண்டுமென்ற போதுரியது மாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்பது.

அதன்படி, இந்தியா தேசம் முழுவதிற்கும் (கேரள சமஸ்தானங்கள் உள்பட), ஒரு ஸ்தல சர்க்கார் ஏற்படும். தேசப் பாதுகாப்பு (அதாவது இராணுவம்), அயல்நாட்டு விலையங்கள், போக்குவரவு வசதிகள் ஆகிய நூற்றுக்காணியங்கள் மட்டும் மேற்படி ஸ்தல சர்க்கார் போதுபடி வகித்து நடத்தும். மற்ற எல்லாக் காரியங்களையும் அந்தந்த மாகாண சர்க்காரும் சமஸ்தான அரசாங்கங்களும் போதுபடி வகித்து நடத்தக் கொள்ளும்.

மேற்படி அமை இத்திய ஸ்தல சர்க்காருக்கு உட்பட்டு மாகாணங்கள் தங்களுக்குள் தனிச் சுட்டுவன ஏற்படுத்திக் கொண்டு உப ஸ்தல சர்க்காராகிய அமைத்துக் கொள்ளலாம். அதாவது பஞ்சாப், எங்காப்பூரும், சிக்கு முதலிய முஸ்லிம் மாகாணங்கள் இஷ்டப்பட்டால் ஸ்தல மாகக் சேர்க்கு இந்திய சர்க்காருக்கும்

மாகாண சர்க்காருக்கும் கிடையா ஒத்திசைவு சர்க்காரை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

2. மேற்கண்ட அடிப்படையின்பேரில் தீர்தாயான சுதந்திர அரசியல் வேறுபாடு தீர்ப்புத்தராக அரசியல் தீர்மானம் உடனே அமலாக்கப்படும்.

மேற்படி அரசியல் தீர்மானம் செயல்பட மாகாணங்களுக்கு 200 ஸ்தானங்களும் கேரள சமஸ்தானங்களுக்கு 80 ஸ்தானங்களும் இருக்கும்.

மாகாணங்களுக்குரிய ஸ்தானங்களையும் மாகாண சட்டசபைகள் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் பொருத்தானவர்கள் எவ்வளவு, முஸ்லிம் ஸ்தானங்கள் எவ்வளவு என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

சென்னை மாகாணத்துக்குப் பொருத்தானவர்கள் 40-ம் முஸ்லிம் ஸ்தானங்கள் 4-ம் ஆக 44 ஸ்தானங்கள்; இம்மாதிரி மற்ற மாகாணங்களுக்கும். பஞ்சாபிலே மட்டும் 9க்கொருங்கு வந்து தனி ஸ்தானங்கள் உண்டு.

ஆக எல்லா மாகாணங்களுக்கும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது பொது ஸ்தானங்கள் 210, முஸ்லிம் ஸ்தானங்கள் 29 க்கொரு ஸ்தானங்கள் 4 என்று தீர்மானப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாவது விவரப்படி இதைத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

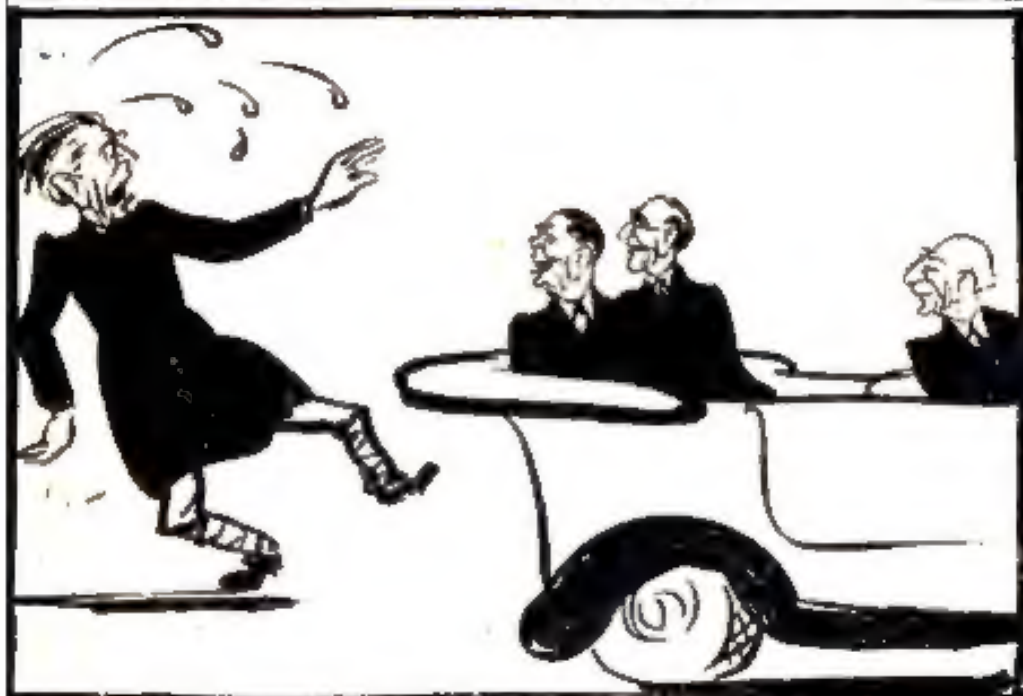
3. மேற்கண்டபடி அரசியல் தீர்மானம் உடனே தீர்த்துத் தீர்த்துத் தயாரிக்கும் வகையும் இடைக்கால இந்திய தேசிய சர்க்கார் ஏற்பட்டு இந்தியாவின் ஆட்சியை நடத்தும்.

மேற்படி இடைக்கால தேசிய சர்க்கார் பொதுஜன எல்பிக்கையைப் பொறுத்தே தலைவர்களைக் கொண்டு அமைக்கப்படும். இராணுவ இயக்கம் உள்பட எல்லா இயக்கங்களையும் தேசிய சர்க்காரே தீர்மானம் செய்வார்கள்.

இத்தகைய இடைக்கால தேசிய சர்க்கார் நடக்கும்போது சமஸ்தானங்களின் சரிபாடு ஒத்துமை ஆலோசனை ஏற்படும் ஏற்படும்.

4. மேற்படி அரசியல் தீர்மானம் செயல்படுத்திக் கொள்ளுமிடம் போக அரசியல் நடத்த பிரிவு அக்கும் இந்தியாவுக்கும் உடனடியாகச் செய்து கொள்ளலாம்.

5. புதிய அரசியல் சீர்திருத்த இஷ்டப்படி நடத்த பிரிவு எல்லா ஸ்தல சர்க்காருக்கான பொருத்தம், இக்கால பிரித்தெய்வத் தலைவர்கள் மகாத்மா கந்திரிசை அமைக்கலாக வேண்டும் உடனே ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்பது.

சுற்று ஐயத்தின் மூட்டுக் கட்டையால் புறக்கணித்து விட்டு பிரிட்டிஷ் மத்திரின் இத்தியாய்க்குக் கத்திரம் அயிக்கத் தீர்மானித்து விட்டார்கள்.

திருப்பிகார்தான்

மேலாத்தத்தில் மேற்படி திட்டம் மிகவும் திருப் திகரமாக எதிரே சொல்ல வேண்டும்.

இந்தத் திட்டத்தில் மூலம் பிரிட்டிஷ் தொழிற் கட்டுப்பாட்டுத் துறையையும் கட்டு எண்ணத்தது சிறுபித்திரத்திற்குள் : துறையையும் வர்க்குதலையும் மேல்ப் படுத்தி விடுகிறார்கள்.

ஐந்து நின்றுகின் மூட்டுக் கட்டை கையப் பண்படுத்திக் கொண்டு அங்குள் மறுபடியும் இந்தியப் பிரதேசத்தைத் தள்ளிப் போட முயற்சி செய்ய விரும்பு மென்பது பெரிய காரியம்.

எனினும் பிரிட்டிஷ் பிரதேசம் காரியம் ஆவதும், இந்தியாவைப் பற்றி இந்தத் திட்டம் வெளியாகி விடுவதும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியைப் பற்றி உலக அபிப் பிராயத்தையே உடர்த்துவதாகும்.

வாழ்த்துகிறோம்

மேற்படி மூன்று மந்திரிகளின் திட்டம், மறு மாபெரும் கால்களில் தலைகீழ் இந்தத் தடவை கட்டிய அளவற்ற பொருளையும் தலை நித்த இராஜா தந்திரத்துக்கும் மகத்தான வெற்றி எதிரே சொல்ல வேண்டும்.

மகாத்மாவையும், மௌலானாவையும், பண்டித ஜவகர்லால்லையும், சந்திர கர்ம பாய் பட்டேலையும் மகாத்மா வாழ்த்துகிறோம். தீர்க்கமூடியாதென்றுதோன்றிய அரசியல் கிளவிக்குத் இந்தியாவை அவர்கள் விடுத்தே செய்து வெற்றி மாநில குடி விடுகிறார்கள்.

சென்ற 25 வருஷத்தில் தேச மக்களும் தேசத் தொண்டர்களும் செய்த மகத்தான தியாகங்களைப்போல் பண்படுத்தும் படியான மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அத்தகைய மாபெரும் தலைகீழ் மீண்டும் மீண்டும் வாழ்த்துகிறோம்.

ஒரு தீபந்தன்

இவ்வளவு தூரம் தான் மதிற்சி கொண்டாடிய போதிலும், வாழ்த்துக் கூறி வெற்றிமாலை சூட்டிய போதிலும், இவ்வளவையும் ஒரு தீபந்தனப்போடேயே செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

எமது மதிற்சியும் வாழ்த்துக்களும் ஊர்ஜிதமாகவு ஒரு முகவியைக் காண வந்ததைப் பொறுத்திருக்கிறது.

அதாவது இடைக்கால தேசிய சர்க்கார் எப்படி அமைப்பிப் போடுவது என்பது தான் அந்த முகவியைக் காணும்.

அரசியல் தீர்ப்புக் கூறும் விஷயத்திற் பிரிட்டிஷ் மந்திரிகள் கட்டிய உறுதியும் துணிச்சலையும் விசுவாசத்தையும் தேசிய சர்க்கார் அமைக்கும் விஷயத்திற் கவனமாக வேலை கட்ட வேண்டுமென்பது.

இடைக்கால தேசிய சர்க்கார் எப்படி அமைடுவது என்பதைப் பொறுத்து தான் அரசியல் தீர்மானம் சம்பந்தமாக முறைபிழ் ஏற்பட்டு மூன்று மந்திரிகளின் திட்டம் காரியத்தில் சிறப்பாவதும்.

ஐந்து பன்னாயேனார் ?

சீதத்திரமும் சந்திரமும் தனி தனி விஷயங்களாகும். ஒரு தேசம் சந்திரமாய் விடுக்கலாம்; ஆரியமும் சந்திரமாய் விடத் துன்பத்தில் உழந்து கொண்டிருக்கலாம்.

இந்தியா சந்திரமும் அடைவதோ உடல் சந்திரமாயும் இருக்க போடுவது என்பது ஐந்து நின்றுகொண்டிருக்கிறதே.

மூன்று மந்திரிகளின் திட்டம் ஐந்து நின்றுகொண்டிருக்கிறதே ஒரு மாபெரும் தோல்வியும் சந்திரமாயும். அவருடைய பரிந்துரை ஆகச்சிறந்த தகைத் திறப் போய் விட்டது.

மகாத்மா முதலிய கால்களில் தலைகீழ் எவ்வளவோ தடவை எவ்வளவோ விதமாக ஐந்து நின்றுகொண்டிருக்கிற சமரசம் போலும் அந்தமெல்லாம் கொஞ்சமும் இவ்வளவையும் மேலே மேலே உச்சரிக்கிற போலிக் கொள்கைகளைப் பற்றி ஐந்து நின்றுகொண்டிருக்கிற போலிக் கொள்கை.

எப்படியாவது சமரசம் ஏற்படுத்திவிடுவது என்று கங்கணம் கட்டி கொண்டு வந்த பிரிட்டிஷ் மந்திரிகள் ஐந்து நின்றுகொண்டிருக்கிற சமரசம் எவ்வளவு அராத்தியமானவை என்று கண்டு தீர்ப்பும் சொல்லி விட்டார்கள்.

பரிந்துரை கொடுக்கா விட்டால் உச்சரித்து புத்தம் தொட்டி இரத்த களரி சேய்மேல் என்று ஐந்து நின்றுகொண்டிருக்கிற துணைகளும் போலிக் கொள்கைகளாகும். அதை வெல்லாதேவதும் மனநலத் தகைப்போல் மந்திரிக்கு இப்போதேயும் அவர்கள் கால்களில் தலைகீழ் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

அப்படியின்றி, உண்மையாகவே கால்களில் கைகத்தையும் துவைத்ததையும் மூட்ட மூன்றாம் தீர் தலைகீழ் மூட்டால், தேச மக்களின் மந்திரிப் பகுதியை அந்த நிலைமையைச் சமரசத்தின் தயாரிப்புக் கொண்டும், சமரசத்தின் மூடியு எப்பதும் சந்திரமாயும்.

பேச்சினால் பஞ்சம் தீருமா?

நமது சென்னை மாகாணத்தில் புதிய மதி மந்திரிகள் இந்த வேளையில் காலத்தில் அங்கு மிகவும் அமைந்து நின்று "பொது ஜனங்களை! எங்கேயோடு ஒத்துழையுங்கள்; கொஞ்சம் உதவி செய்யுங்கள்!" என்று கெஞ்சுவதைப் பத்திரிகைகளில் படிக்கும்போது பரிதாபம் விடுகிறது. தேரிக் அவர்களுடைய பரிதாப வேண்டுகோள்க்கு மேலும் ஜனங்களுக்குக் கண்ணில் ஈரம் வரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

"நாங்கள் பொதுஜன மந்திரிகள்; இதை மறந்து விட வேண்டாம்" என்று இடை விடாமே நமக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறார்கள்.

ஒரு மந்திரி அடிக்கடி "செர் ரொல்லு போல் இது அப்பாவுள் மந்திரி சபையாக; நீங்கள் தெருவாக எம் சிஞ்சி விரை வாய்ப் போகிற சபை" என்று ரொல்கிக் கொண்டு போகிறார்.

பொதுஜன மந்திரிகள் பொதுஜன ஒத்துழைப்பையும் உதவியையும் தீவிரமாகப் பரிதாபக் குரலில் கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பொது ஜனங்களுக்கு உண்மையான திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்ற அவர்கள் கடமைப்பட்டவர்கள். அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் சரியாக நிறைவேற்றினால் பொது ஜனங்கள் ஒத்துழைத்து உதவி கொடுத்தே தீருவார்கள். தங்களுடைய சொந்த தன்மைக்கான காரியங்களில் பொது ஜனங்கள் ஏன் ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்கள்?

சென்ற நடவடிக்கை நமது மாகாணத்தில் காலமாகிப் பத்திரி சபை ஏற்பட்ட போது ஜனங்கள் அதைத்திருத்த குறுக்கிடுதலையும் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் அழகு வடிவம் தீவிரமையும் ஒத்திட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அப்போது இம் மாகாண வாசி ஒன்றாக வரும் தீயித்த மார்புடனும் பூரித்த நோக்கமுடனும் நடந்தார்கள். இன்றைகிலை உதா: கமிட்டிக் குறித்த தடையோடு நடக்கிறார்கள்.

இதற்குக் காரணம் அங்கும்கூட அறித்தே. எந்த மகாநகர காதலியை பெயரைக் கொடுக்கும், எந்தக் காலம் தன் தலைவர்களில் பொருளைப் பெற்றும் நமது பத்திரிகை சட்ட சபை அங்கத்தினர் ஆளுகின்றோ, அத்தகைய மகாநகர காதலி குறைய தலைவர்களில்

புத்திமதிமயம் புறக்கணித்து அவர்கள் மந்திரி பதவிகளுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

இது காரணமாகவே காரியம் கமிட்டியின் ஆதரவும் பக்க பாலமும் இப்போதுள்ள சென்னை மந்திரி சபைக்கு இன்றாமல் போய் விட்டது.

ஆகையினால்தான் புது மந்திரிகள் விஷயத்தில் பொது ஜனங்களுக்கு உதராகமில்லை; புது மந்திரிகளும் ரொல்குரலில் ரொல்கியேண்டி விடுகிறது.

இத்தகைய நிலைமையில் அறிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு வேறும் பேச்சும் பிரதாபமும் மட்டும் போதாது. புது மந்திரிகள் பொது தன்மைக்குரிய சரியான திட்டங்களைத் தீர்மானித்துக் கொண்டு அந்த திட்டங்களைக் காரியத்தில் சரியாக நிறைவேற்ற வேண்டும்.

ஆனால் நமது மந்திரிகளோ இது காலத்தில் தங்களுடைய சம்பள விஷயம் ஒன்றைப் பற்றித்தான் திட்டமாகத் தீர்மானம் செய்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது.

மதர்ப்படி பொதுஜன தன்மைக்கான விஷயங்களில் பற்றிப் புது மந்திரிகள் இன்னும் உருப்படியான திட்டம் ஒன்றையும் வெளிவிடவில்லை.

குடும்பமமாக, நாட்டில் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் உணவு தேக்கமையைக் குறித்து நமது மதி மந்திரிகள் இதுவரையில் உபயோகமான யோசனை ஒன்றுகூடச் சொல்லவில்லை. "உணவையப் பெருக்க வேண்டும்! ரொம்ப ரொம்ப அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டும்! மிக மிகக் குறைவாக உணவுப் பங்கினை அதிகமாக்க வேண்டும்!" என்று பேசி விடுப்பதைத் தவிர உணவுப் பங்கினை அதிகமாக்குவதற்குக் காரிய சாத்தியமான திட்டம் எந்ததும் சொல்லவில்லை. மந்திரிகளாக கட்டி ஏறும் மந்திரிகளையாத பொதுஜன ஊழியர்களும் விவசாயத் தலைவர்களும் திட்டமான அபிப்பிராயங்களையும் யோசனைகளையும் வெளிவிடாதிருக்கிறார்கள்.

தற்காலத்துச் சிங்கள எம்.எல்.சி. ஸ்ரீ கே. எம். தேவசீ வெளிவிட ஏதற்கும் அசிக்கமையில் சில குடும்பமையான யோசனைகளை வெளிவிட ஏதற்குத் தகுந்த ஸிங்கள மிரைநாடிகள் சட்ட மந்திரி ஸ்ரீ பாஷ்யத்திடம் சமர்ப்பித்த விக்குரபாங்கலினும், கல்வி மந்திரி ஸ்ரீ அமிதாபினிங்கம் கோவமுத

சிவகாமியின் கலிக் சபதம்

அத்தியாயம் 42

பயங்கரக் குகை

சேனாபதி பாஞ்சோதியிடம் ஒரு நாள் தலைவன் சத்ருக்கன் என்று மிக்வாத பகை பதைப்போடு கூறிய வரலாறு பின்வருமாறு :-

சேனாபதியும் சக்கரவர்த்தியும் கட்டளை விட்டபடி சத்ருக்கனும் குண்டோதரனும் நகரத்துக்குள் போவதற்கு இடவசியச் சரங்க வழி இருக்கிறதா என்று கோட்டையைச் சுற்றி யுள்ள பிரதேசங்களில் தேட ஆரம்பித்தார்கள். காபாலிகர்களின் பஸ்திரத்தாக்கு அருகாமையிலுள்ள மேடும பன்னமுடான பாதையிலே தான் சரங்க வழி இருந்தால் இருக்க வேண்டுமென்று அந்தப் பாதையினாலே யெவ்வார் நுணுக்கமாகத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படித் தேடிவருகிறபோது ஒரு நாள் இரவில் வரோதி எரிவதைப் பார்த்து அதன் அருகே சென்றார்கள். தீயின் அருகில் ஒரு மனிதனும் ஒரு ஸ்திரீயும் காணப்பட்டனர். அந்த மனிதன் சரங்கத்தினை என்று தெரிந்தது. ஸ்திரீயே பயங்கரத் தேரற்றல் கொண்ட காபாலிகை. அவர்களுடைய சரப்பாவுகையை மறைத்திருந்து ஈட்டுக்கேட்டதில் விளக்கமாக ஒன்றுத் தெரியவில்லை. ஆனால் அங்கே சிவகாமியின் என்ற பெயர்கள் அங்கே உட்பட்டன. காபாலிகையார் தமக்காக ஒரோ ஓத்தாளை போய்யுட்டி ராகரத்த டேட்டுக் கொண்டிருந்ததா ஈட்டுக் தெரிந்தது போழுது வீடியும் சமயத்தில் பிஷுவும் காபாலிகையார் ஒரு குகையை வுடியிற் பாதையை உருட்டித் தன்னிவிட்டுக் குகைக்குள்ளே போனார்கள். அவர்கள்

உள்ளே போனதும் குகைத் தவசம் மறுபடியும் மூடப்பட்டது.

சத்ருக்கனும் குண்டோதரனும் வேகு கோம் காத்திருந்து பார்த்த பிறகு அந்தப் பாதையைத் தாங்களும் பெயர்த்துத் தன்னி விட்டுக் குகைக்குள்ளே போகலா மென்று எண்ணினார்கள். அதே சமயத்தில் உட்புறமிருந்து பாதை அடைக்கப்பட்டதைக் கண்டு நல்ல வேளையாக ஒடி துளிர்ந்து கொண்டார்கள். காபாலிகை ஈட்டும் வெளியில் வந்தான். அவன் குகை வாசலை விட்டு அப்பால் போகும் சமயத்தில் குகைக்குள்ளே போய் பார்க்கலாம் என்று காத்திருந்தார்கள். பகலெல்லாம் அவன் குகைத் துவாரத்தை விட்டு அகையவில்லை. சாயல் கால வேளையில் அவன் கொஞ்சம் அப்பாற்போன சமயம் குண்டோதரன் வெளியில் நிறுத்திவிட்டு சத்ருக்கன் ஈட்டுக் குகைக்குள் நுழைந்தான். அப்பா! அந்தக் குகையின் பயங்கரத்தை நிரூபித்தால் இனிமேல் வாழ்க்கை முழுதும் இரவில் தூக்கமே வரது. அப்படி பனிதரின் மண்டை ஒடுகளும் எலும்புகளும் அங்கே குவிந்து விட்டன. நாரதரோ சேக்க முடிய வில்லை. குகைக்குள்ளே ஓரே இருட்டா நிரந்தரடியால் அதற்குள் சரங்க வழி இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. மெய்யன்று போஞ்சம் தெரிந்த வெளிச்சமும் பாதைந்து விட்டது. சத்ருக்கன் தான் நுழைந்து வந்த தவசம் எங்கே என்று பார்த்தான். துவாரம் இருந்த இடம் தெரியவில்லை. காபாலிகை வெளியில் இருந்தபடியே

குறகத் துவாரத்தை அடைந்து விட்டான் என்று கூறியதும் அவன் அடைந்த நிலைச் சொல்ல முடியாது. காலங்களும் எதும்புகளும் குப்பிழுட்டும் துள்ளற்றமும் கிணர்ந்த அந்தப் பாலங்கரக் குகைக்குள்ளே அவன் எத்தனை நேரம் கழித்தானோ தெரியாது. எவ்வளவோ மூன்றடி செவ்வழி துவாரம் இருந்த இடத்தையே கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை.

காது புகங்கள் என்று தோன்றிய காலம் அவன் அந்த இருண்ட குகைக்குள்ளே அங்குமிங்குமி பாவித்த நிலைக்கு உழன்ற பிரத திடமோன்று சிறிது வெளிச்சம் ஒரு டக்கத்தில் காணப்பட்டது. குகையின் துவாரம் திறந்தது. காபாலிகை உடனே உள்ளே துறையுந்தான். அவன் கையில் ஒரு மணித பொலளும் எதும்புகளும் கொண்டு வந்தான். சற்றுக்கூட குகையின் ஒரு கோடியில் சென்று பாதைச் சுலோடு வாராக ஓட்டிக் கொண்டு சின்னான். காபாலிகை கையில் கொண்டு வந்த வாலத்தையும் எதும்புகளையும் ஓட்டத்தில் தவிர்வது பந்திரப்படுத்தி வைத்தபிறகு, குகையின் மத்தியில் தகையின் உட்கார்த்து ஒரு பெரிய பாளும் கிடைப் பெயர்த்தான். பெயர்த்த இடத்தில் அவன் இறங்கியபோது, அதனால் கரங்க கழியா விடுக்க வேண்டும் என்று சற்றுக்கூடக் கூறித்துக் கொண்டான். இத்தனை நேரம் அந்தப்பயங்கரக் குகையில் ஆராய் தன்னிர் இன்றிக் காத்திருந்தது விண் போகவில்லை என்று எண்ணிச் சந்தோஷப்பட்டான். கரங்கத்தில் இறங்கிய காபாலிகை தன் மனதை மாற்றிக் கொண்டான் என்று தோன்றியது. மறுபடியும் மேலே ஏறியான். திறந்த கரங்க வாயை மறுபடியும் முடிவிட்டு அதன்மேல் படுத்துத் தனக்குத் தானே பேசிக் கொண்டிருந்தான். அனனுடைய பேச்சி விருத்தி சில முக்கிய விஷயங்கள் தெரியவந்தன. அவன் காசுந்தி என்ற பெருங்க பிஷு வைக் காத்தித்தான் என்றும், அதன் காரணமாக சிவகாமியைத் தவிர்த்தான் என்றும், புலிசேரி இறந்து விட்டான் என்றும், அனனுடைய எதும்புகளும் காலத்தையும் தான் அவன் சற்று மூன் குகைக்குள் கொண்டு வந்தான்

என்றும், காசுந்தி பிஷு புலிசேரி வைப்போல் வேளும் போட்டு வடித்து வாதாசி சக்கரவர்த்தியாமி சிவகாமியைச் சக்கரவர்த்தியாக்க விருப்பு 2ஆர் என்றும், அதைத் தடுக்க இந்தக் காலகாலக் கங்கனம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறான் என்றும் தெரிந்தது. வேகு நேரம் இப்படி அவன் தனக்குத்தானே பிதற்றிக் கொண்டிருந்த பிறகு மெனமையானான். அவன் தூங்கு விழன் என்று எண்ணிய சற்றுக்கூட அந்தச் சமயத்தில் தப்பித்து வெளியேறத் தீர்மானித்தான். திறந்திருந்த குகைத் துவாரத்தை நோக்கி மெனமையான அடிவைத்து நடந்தான். துவாரத்தக் கருவிய் வந்ததும் விசுவாச அநிலம் துண்டித்து வெளியில் குதித்தான். குதித்த அநே சமயத்தில் அனனுடைய ஒரு கைகைக் குகைக்குள்ளே விழுந்து வாரோ பற்றி லுக்கன்! சற்றுக்கூட திடுக்கிட்டுப் பார்த்தான். காபாலிகை குகையின் உட்புறத்தில் சின்றபடி அனனுடைய ஒரு கைகைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு பயங்கரமாக உறுமியான். சற்றுக்கூட அனனுடைய சப்தம் சமயம் ஒடுங்கி விட்டது. "செத்தோம்" என்று எண்ணிக் கொண்டான். ஆயினும் உயித, க்காப்பாற்றிற் கொள்ளக் கூடாதி முயற்சியாகக் கையைத் திமிரினான். காபாலிகையின் இரும்புப் பிடியிலிருந்து அவனும் விடுவித்துக் கொண்ட முடியவில்லை.

காபாலிகை அப்போது "வம்போதா! வம்போதா!" என்று உறுமியான். "இதோ வந்துவிட்டேன், தாயே!" என்று குண்டோதான் பக்கத்துப் பாதை மகதலிலிருந்து ஓடி வந்ததைப் பார்த்ததும் சற்றுக்கூட விளம்பியான் வாய் அடைத்துப் போயிற்று. சற்றுக்கூட பார்த்தக் குண்டோதான் கண்ணிலும் சமிக்ஞை செய்த கொண்டே அவன்கருவிய் ஓடி வந்தான். குகைக் குள்ளே சின்ற காபாலிகை "வம்போதா! இத்தன் குட்டு ஒற்றினைச் சற்றே பிடித்துக் கொன். கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறேன். விட்டுவிட மாட்டாயே?" என்றான். "ஒரு வாலும் விட்டாட்டேன். அம்மா! இவனை மூதல் பவிசேனை கொடுக்கப் போகிறேன்!" என்று கொல்லிக் சற்றுக்கூட

கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டான் குண்டோதரன். காபலிகை உன்னை சொன்னான். உடனே குண்டோதரன் சத்ருக்கனுக்குச் சமிக்ஞை காட்டிப் பிடியையும் தளர்த்த சத்ருக்கன் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு ஓடினான். குண்டோதரன் பெருங் கூச்சம் போட்ட வண்ணம் அவனைத் தூத்தில் கொண்டு ஓடினான். கொஞ்ச நேரத்தில் ஒரு பாலையகை வந்ததும் குண்டோதரன் சின்று, "கவாமி உன்னுடைய கதி என்ன ஆயிற்று என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக இந்தக் காபலிகையின் சிவ்வப்பின்னை ஆடுவான். என்னைப் பற்றிக் கவலை வேண்டாம். நான் இங்கேயே சின்று இவனைச் சமாளித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் சித்திரம் போல்கள். கோட்டைத் தாக்குதல் ஆரம்பமாகி விட்டதாகத் தோன்றுகிறது!" என்றான்.

"குறைக்குள்ளே கரங்க வழி இருக்கிறது, குண்டோதரா! நான் போய்ச் சேனுபதியிடம் சொல்லி ஆட்களுடன் வந்து சேருகிறேன். அதவரை நீ இந்த நாடகங்களை எப்படியாவது சமாளித்துக் கொண்டிரு. அவனைச் சரங்க வழியில் போக விடாதே!" என்று சத்ருக்கன் சொல்லி விட்டு ஓட்ட ஓட்டமாகச் சேனுபதியைத் தேடி ஓடி வந்தான். பிறகு குண்டோதரனுடைய

கதி என்ன ஆயிற்று என்பது சத்ருக்கனுக்குத் தெரியாது.

மீதமுள்ள விவரம் பல்வகையிலும் நிகழ்ந்த வரலாற்றைக் கேட்டதும், சேனுபதி பரந்த சோகம், "சத்ருக்கு! சொம்பவும் அகரமான் மொத்தம் இப்படியப்பட்ட முக்கிய செய்கையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். என்னுள் யோசிப்பதற்குக் கூட சேரம் இல்லை. கோட்டைத் தாக்குதலோ ஆரம்பமாகிவிட்டது. காளைப் போழுது விடியுதற்குள் கோட்டைக்குள் பிரவேசித்து விடுவோம். எல்லாவற்றுக்கும் நீ நூறு வீரர்களுடன் அந்தக் காபலிகையின் குறை வரலாற்றுக்குப் போ! கரங்க வழி மூலமாக யாரும் வெளியில் தப்பித்துக்கொண்டு போகாமல் பார்த்துக்கொள். மற்றப்படி நீவும் குண்டோதரனும் வேசித்து உதிதப்படி செய்யுங்கள். முடிந்தால் கரங்க வழியாக உன்னை வந்து சேருங்கள். கோட்டை வரலாற்றைத் தவிர நான் வேறே சிவகாமி தேவியின் விட்டுக்குச் செல்கிறேன். என்னப்பிரான் சத்த தோடு என்னுடன் வருகிறான். கணேசரின் கருணை இதந்தால் சிவகாமி தேவியைக் காப்பாற்றி ஆயன்கிடம் ஒப்புவிக்கும் பாக்கியம் நமக்குக் கெட்கும்!" என்று கவலையோடு உறிஞர்.

அத்தியாயம் 18

வாதாபி நகரம்

மீதமுள்ள சக்கரவர்த்தி நூறு உடரத்தின் வரலாற்றில் சின்று மாபெரும் பல்லவ மரணம் வாதாபி கோட்டை மீதுள்ள சேருங்கிச் செல்லும் காட்சிமையிற் பார்த்தும் கொண்டிருந்தான். தமது காழ்சாலியைப் பிடி முக்கியமான சம்பவம், தன் கண் முன்னால் நடைபெறத் தொடங்கி விடுகிறது என்பதை அவருடைய அந்த ராஜமா அவருக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. அன்றிரவு நடக்கப் போகும் மகத்தான கோட்டைத் தாக்குதலின் காரணமாக நூற்றாயிரம் வருஷங்கள் வரையில் அவருடைய பெயர் 'வாதாபி கொண்ட சரணியன்' என்று சித்திரத்தில் பிரசித்தி பெற்று விளங்கப் போகிறது!

ஆனால் அவர் எந்த நேரத்தில் காரணமாக இந்த மகத்தான மரண வந்தாதத் தாட்டிக் கொண்டு வந்தாரோ, அந்த நேரத்தில் நிறுத்துவது? சிவகாமிக்கு அவர் கொடுத்த வாக்குறுதி அன்றிரவோ மறுபிறகு அவளுக்கு அதற்கு மறுபிறகு நிறுத்துவது சிவகாமி. மூன்று நாளைக்குள்ளே வாதாபி கோட்டை தகர்ந்து வாதாபி நகரம் பற்றி எரிவதும் நிச்சயம். ஆனால், அமைதிப் பார்ப்பதற்குச் சிவகாமி உபயோகமுள்ளாளா? ஆனால் அந்தப் பாய் உபயோகமுக்கு வாதாபி எரிந்து காட்சிமையிற் பார்த்து விட்டு சிவகாமி வந்தால்தான் என்ன? அவர்களுடைய வாழ்க்கை பற்றிய

ஆனந்த வாழ்க்கையாகப் போகிறதா? ஒரு நாளும் இல்லை. அவர்களுடைய மனோராஜ்ய மெல்லாம் ஒரு சிதைந்த கனவாகி விட்டது. ஒருவேளை அந்தச் சிதைந்த கனவிலே சிவகாமியின் சமயம் இன்பத்தைக் காணக்கூடும் தாமதமாக அது கூடக் கிடைப்பாது. தாமது பிற்கால வாழ்க்கை ஒரு வறண்ட பாலைவனமாகவே இருக்கும். அந்த எல்லாவற்றையெல்லாம் பாலைவனத்தில் காணல் சிவகாமி தவிர வேறு குளிர்த்தொழில் காட்டுவது தென்படப் போவதில்லை...

இவ்வித சிந்தனைகளில் ஆழ்ந்திருந்த மாமல்லர் தம்பிடம் முடிவாக விடை பெற்றுச் சென்ற சேனாபதி பரஞ்சோதி, மீண்டும் வருவதைக் கண்டு கிறித்து வியப்புற்றவராய், அவர் தம் அருகில் செருங்கியாய், "சேனாபதி! உதாவது புதிய விசேஷம் உண்டா?" என்று கேட்டார்.

"ஆம், பிரபு! எதற்குள்ளான் திரும்பி வந்தான்" என்று சேனாபதி கூறி, அவன் சொன்ன விஷயங்களைச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்தார்.

எல்லாவற்றையும் கேட்ட மாமல்லர், "இந்தச் செய்திகள் காசனமாக நமது யோசனையில் எதேனும் மாறுதல் உண்டா?" என்று கேட்டார்.

"விசேஷமாக ஒன்றுமில்லை, பிரபு! ஆனால் கோட்டைத் தாக்குதலில் கூடிய விவரத்தில் நடத்தவேண்டிய அவசியம் அதிகமாகிறது. எதிரில் நின்று பாயும் புலியைக் காட்டிலும் காலடியில் செலிந்து ஓடும் பாம்பு அந்நி அபாயம் உன்னதல்லவா?"

"அப்படியானால் நாபாலிகளின் உதவையை நீர் கம்புகிறீரா? உமக்கு எந்தத் திட்டம் அனுப்பியது புலியே? இல்லை, நாசகர்தி பிஷுதான் என்று நீனைக் கிறீரா?"

"அப்படித்தான் தோன்றுகிறது. இதனால் சிவகாமி தேவையைப் பற்றிய கவலை அதிகமாகிறது."

"நானும் உங்களுடனே கோட்டைக்குள் வந்து விட்டோமா?"

"வேண்டாம், பிரபு! நான் இங்கே இருப்பதுதான் உசிதம் என்று கருதுகிறேன். தாங்கள் ஒரு வேளை கோட்டைக்குள் வரவேண்டியிருந்தாலும் இருக்கலாம். அவ்வது குகை

வாசலுக்குப் போகவேண்டி யிருந்தாலும் இருக்கலாம். நாளைது எதற்கு நாளைது செய்தி அனுப்பியதும் புறப்பட ஆவத்தமாக இருக்க வேண்டும்."

"அப்படியே யாகட்டும், சேனாபதி! ஒரு விஷயத்தை மறந்து விட வேண்டாம். புலியை விடப் பாம்பு கொடியது என்று நீர் கூறியது மூற்றம் உண்மை. நாசகர்தி விஷயத்தில் தாட்சண்யமே பார்க்க வேண்டாம். அந்தக் கள்ள பிஷு உயிரோடியுக்கும் வரையில் இந்த வாழ்நாளில் நம் இருவருக்குள் நிகழி கிடைப்பாது. இதை மறக்க மாட்டீர் அல்லவா?"

"மறக்கமாட்டேன், பிரபு!"

இதற்குப் பிறகும் சேனாபதி பேசாமல் தயங்கி நிப்பதைக் கண்டு மாமல்லர், "இன்னும் ஏதாவது சொல்வதற்கு இருக்கிறதா?" என்றார்.

"ஆம், இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயம். தயவு செய்து மன்னிக்க வேண்டும். வாதாபி நகரை எரித்துவிட வேண்டும் என்ற கட்டளையில் மாறுதல் ஒன்றும் இல்லைபே?"

"ஆ! இதைன்ன சென்னை மறுபடியும்?" என்று மாமல்லர் கோபக் குரலில் கேட்டார்.

"நகரைத் தீயிட்டுக் கொளுத்துவது அவசியந்தானா என்று கேட்கிறேன். புலிதேவி கூடத்தான் இறந்து விட்டாளை? எதற்காக விணில் இங்குப் பெரிய நகரத்தை..."

"சேனாபதி! பொதும்! இந்த உயிரோடு என் கோட்டை வாசலுக்குப் போகிறேன். இனி உம்மை நம்பிப் பேசுபவரான பிள்ளை, நீர் திருத்தித் தரித்து குத்தாட்சம் அணிந்து சிவ பரணை செய்யச் செல்லு..."

"பிரபு! திருத்தித் தரித்து பெருமான் தரிப்பாந்தையும் எரித்தார். இந்த வாதாபியை எரிப்பது அவருக்குப் பெரிய காரியமில்லை. ஒன்று இரகசிய இந்த வாதாபி நகரைப் பற்றி எரிவதை உங்கள் கண்ணால் காண்பீர்கள்."

"அப்படியானால் என் இந்தக் கைகள், கேள்வி எல்லாம்?"

"தங்களுடைய சிந்திப்பத்தை நீங்கள் நகரத் தெரிந்து கொள்வதற்காகத் தான். கோட்டைக்குள் புகுந்த பிறகு நகரை எரிக்க வேண்டும் என்று தாங்கள் கட்டளை யிட்டீர்கள். அதை

மாந்திச் செய்ய விரும்புகிறேன். மூதலில், வாதாபி தனம் ஆரம்பமாகப் போகிறது. வெளிவிநுந்தபடியே தீப் பந்தங்களை எருக்குள் எறியும்படி கட்டிவிடப் போகிறேன்."

"இதற்கு என்ன அவசியம்?"

"சொத்துக் குன்றை விருந்த மது வீரர்கள் கொண்டு வரும் போருக் களில் பாதி அவரவர்களுக்கே சொத் தர் என்று சொல்லி விடுகிறேன். ஆகையால் கடரம் பந்தி எரிவதக் காணும்போது மது வீரர்களின் வேகம் ஒன்றுக்குப் பத்து மடங்காகும். பிரபு! வானம் குரீயோதயத்துக் குன்றை நான் இந்தக் கோட்டைக் குன்றை பிரவேசித்தாக வேண்டும். அதற்கு மேல் தாமதித்தால் சிவகாமி தேவியைக் காப்பாற்றுவது அசாத்தியமாகி விடலாம். குரீயோதயமாகும் சமயத்தில் தாங்களும் ஆயத்தமாகி விருக்க வேண்டும். இன்று ஒரேயடி அங்கமல் வாதாபி தனத்தையப் பார்த்துக் கொண்டிருங்கள்!" என்று சொல்லிவிட்டுச் சக்கரவர்த்தியின் மறு மொழிக்குக் காத்திராமல் சேனாபதி விவாந்து சென்றார்.

சேனாபதி சொன்னபடியே அன் திரவு ஒரேயடி சேரத்தில் வாதாபி தனம் ஆரம்பமாகிற்று. கோட்டை மதினார் எந்தி ஆங்காங்கு பெரிப உபரமாள அங்கு மாங்கன் சிறுத்தப் பட்டன. அந்த மாங்கனின் மீது ஏறி விந்து அதற்கென்று பயிற்சி செய்யப்பட்டிருந்த பல்வவ வீரர்கள் கொளுத்தப்பட்ட தீப்பந்தங்களையும் கெத்தக் வெடிகளையும் எருக்குள் விசி எறிந்தார்கள். தீப்பந்தங்கள் போகும்போதே காற்றினால் ஜுவாலை விட்டுக் கொண்டு சென்ற விழுந்த இடங்களில் எல்லாம் தீ மூட்டின. கெத்தக் வெடி என் ஆங்காங்கு வெடித்து வெருப்பைப் பரப்பின.

அந்திரவு மூன்றும் ஜாமல் செற்குள் வட்டோப வட்டம் ஜனங்கள் வசித்த அந்த மா சேரத்தில் நாலா புறநாள் தீ மூண்டு எரிவத் தொடங்கியது.

அக்கிரி தேவனுக்கு உதவி செய்ய வாயு பவனானார். வந்து செந்தார். மூண்டிருந்த காற்றினால் தீயின்

ஜுவாலிகள் குதித்துக் குதித்துப் பாய்ந்து வாதாபி சக்கரவர்த்தி மாட மாளிகைகள் கூட்டுப் பூங்கான் எல்லா வற்றையும் விவாந்து எகப்பந்தி விழுங்கத் தொடங்கின.

தீயோடு புகையும் படலம் படலமாக எழுந்து எட்டுத் திசைகளையும் வானத்தையும் மறைத்தது.

அதே சமயத்தில் பல்வவ பாண்டிய வீரர்கள் கோட்டையை நாலாபுறமும் சூழ்ந்து கொண்டு மதன்மீது ஏறிக் குதிக்க முயன்றார்கள். மதின் மீது இருந்த சனாக்க வீரர்கள் அவர்களைத் தடுத்தார்கள். அவர்களையுடைய வானாலும் வேலாலும் அம்புகளாலும் தாக்கப் பட்டு ஆயிர மாயிரம் தமிழ் வீரர்கள் உயிரிழந்து விழுந்தார்கள். ஆயினும் சமூத்திரத்தில் மெதுவ் காற்று அடித் குரீயோது ஓர் அலைக்குப் பின்னாலும் இன்னொரு அலை இடைவிடாமல் வந்து கரைகை மோதவது சொலத் தமிழ் வீரர்கள் மேலும் மேலும் வந்து கொண்டே விருந்தார்கள்.

அதோடு, கோட்டையின் நாலு புறத்து வானங்களும் பவனாகத் தாக்கப்பட்டன. ஏக காலத்தில் பத்துப் பன்னிரண்டு பாளிகள் தங்கள் தலிக் கையினால் பிரம்மாண்டமான மரத் தூண்டிலையும் இறுப்புலக்கைகளையும் தாக்கி அறி வேரமாகக் கோட்டை வானக் கதவுகளின்மீது கொடுவியோது அந்தக் கதவுகள் படார் படார் என்று தெறித்த மூறித்து விழுந்தன. அந்தத் தாக்குதலின் போது பூகம்பத்தினால் கட்டிடங்கள் அதிர்வதுபோல் கோட்டை வானங்களும் மதின் வானங்களும் கூட அதிர்ந்து பளங்கின.

சேனாபதி பாஞ்சோதி சக்கரவர்த்தியிடம் உதவி வண்ணம் அந்திரவு நாலாம் ஜாமல் முடியும் தறுவாயில் வாதாபிக் கோட்டை வானங்கள் தெற்ற பல்வவ வீரர்கள் ஏற்கெனவே எரிவத் தொடங்கி விடுத்த வாதாபி எருக்குள் பிரவேசித்தார்கள்.

கோட்டை மதினார் தாக்கிய பல்வவ வீரர்களும் நாலாபுறத்திலும் உன்னே துதிக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

இந்தச் சகித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற சம்பவத்தைத் தீழ் வானத்தில் உதித் திருந்த விடி வெள்ளி கண் கோட்டையப் பார்த்து விவாந்து கொண்டிருந்தது.

மந்திர பீழைக்காய்!

இடம்: சர்க்கார் காரியாலயம்.
நேரம்: காலை எட்டு மணி.

தொழில் மந்திரி டி. வி. அச்சன்
மது உரிமையாளர்கள் கூட்டத்தை
தண்டிப்பதில் எதிர்ப்பு" பத்திரிகை
என்ப புரட்டுகொடு, ஒரு சிம்மஞ் சிறு
வெளி அச்சு காணத்தக்க கருவிறது.

பட்டினிச் சேலு

சென்னை மே, 12—

45 வயதான ஒரு கந்தி சென்ற வெள்
திருவெருகை உந்து சென்னை வெள்ளம்
தப்பத்தரிய அனுமதிக்கப்பட்ட, அன்
தெரு காலமாகும். மேற்படி கந்தி பட்
திரி காலமாக இத்த பொருள்கள்
தரிய கருவிறது.

மேற்படி சென்னைப் படித்ததும்
தொழில் மந்திரி டி. வி. அச்சன் சிறு
தாய் தென் கொட்டியவன் போல் துடி
படித்தார். பிறகு, "அடடட! இது
என்ன கஷ்டம்! இது என்ன சோதனை!"
என்று தலிக்கலாது.

கட்டைகள் கால்கள் கட்டிக் கூட்டத்
தென்போது மிகுந்த இடங்களுக்குத் தாம்
செருத்தி தந்தம் உலுது கொடுத்த
குறிப்பும் அங்குக்கு லாபகம் உத்த
தான் இவ்வளவு திகைப்புக்கும் தனிப்பு
தம் காலமாக விரித்தது.

கட்டையாக அந்த வாக்குத் தந்ததான
காலமென்றும் பொருளாத தொழில்
மந்திரி உலகா வி. த் தீர்மானித்தார்.
எனாலும், அவருடைய அந்தராத்மா
அடடட! இப்போதுதானே மந்திரி
தக வந்தோம்! வந்து ஒரு மாதச் சம்ப
வங்கட வங்கடவங்கட! இத்தான்
திரி காலமாக இத்த பொருள்கள்
தரிய கருவிறது. கட்டையின் "அட! சென்னை
தான் மிகுந்தது" இது கால்கள்
மந்திரிகொடு அதுவா? கால்களைப்
பார்த்து விஷயத்தைச் சொல்லிவிட்டு
திரி காலமாக இத்த பொருள்கள்
தரிய கருவிறது.

★

இடம்: கவர்னர் மாளிகை.

கவர்னர்:—லாது, தொழில் மந்திரி
தெரு! எங்கே வந்தீர்?

தொழில் மந்திரி:—இந்தைய பத்திரி
கையைப் பார்த்தீர்களா?

கவர்னர்:—பார்த்தேன்; துபரமாத
சர்ப்பம்தான். ஆனால் பொருளாதப் பத்திரி
என்ன பச்சை? இனிமேல் கட்டை வேண்டி
புலமாதப் பத்திரி போடுக வேண்டும்.

தொழில் மந்திரி:—என்ன அப்படிச்
சொல்லுகிறீர்கள்! கட்டைகள் கட்டிக் கூட்டி
தந்திப்போது தான் ஒரு வாக்குத் தந்தம்
செய்துவிட்டேன், தெரியுமா? பிறகு
பட்டினி காலமாக சென்னை மாநா
தத்தில் ஒரு ஆங்கிலச் சாகஸிடமாக
தோம். அப்படி ஒரு ஆர் சாவதா
விரித்ததும் கட்டி அந்தத்தொண்டாகிய
100 பேரு உலகா விட்டுயாம்' என்
தல்லா சொல்லிவிடுகிறேன்!

கவர்னர்:—அப்படியா? அது எதைக்
குத் தெரியுமே? இப்போது என்ன
பாங்காக உத்தேசம்?

தொழில் மந்திரி:—உத்தேசம் என்ன!
சென்னை சென்னை சிறுவென்ற வேண்டி
யதுதான்.

கவர்னர்:—அப்படியா? 100 பேருமா?

தொழில் மந்திரி:—மற்றவர்களைப்
பத்திரி எதைக்குப் பொறுப்பிலும். என்
வகையில் உலகா விட்டுய போகிறீர்கள்.

கவர்னர்:—உங்கள் இஷ்டம்.

தொழில் மந்திரி:—ஆனால் ஒரு விஷ
யம் வேண்டிய அளிக்குறது. மந்திரியை
தந்தாக சாதுவிகாரைப் பிரமாணம்
எடுத்துத் கொண்டிருக்கிறேன் எல்லா
அதற்கு இது விசேஷமல்லவா?

கவர்னர்:—அதைப் பத்திரி வேண்டு
வேண்டாம். ஏதாவது விசேஷம் இர
ததும் வான் பார்த்துத் கொள்கிறீர்கள்.
சென்னை சென்னை சிறுவென்ற வேண்டி
தான் பிரதானம்.....அடடட! இத்த
வர்க்கள் என்னும் எப்படியோ அவ்வா
சிறித்தத் கொண்டிருக்கிறீர்கள்!

[தொழில் மந்திரி, கவர்னர் மான
காலம் விட்டு வெளியே
வந்து, அவர் கவர்னரைப் பார்த்து
சென்று தந்தியை உலகா
அந்தை ஆனந்த பாக்யபா
என்று தெரியவிட்ட.]

★

இடம்:—பிரதம பத்திரி அலக.

நேரம்:—108 மணி வேளையில் நேரம்.

[பிரதம மந்திரி பிரதமர் முன்வந்து
அங்கே போய்ச் சந்தித்தார். சந்திப்பு
கூட.]

பிரதமர்:—எங்கே வந்தீர்? ஒரு
மேலா எதிர்பார்ப்பு வரத் தோன்றி
யிருக்கிறதா?

இர:—இங்கே நிரந்தரமாக வந்தேன்.
சென்னை மாநகரத்தில் ஒரு ஆங்க
கூடப் பஞ்சுத்திருப்போர் பட்டியலியலோ
ரை விட்டார்கள். அங்குமிருந்து ஒருவர்
இறங்கி மூன்றாம் 180 சட்ட சபை
அங்கத்தினர்களும் உயிரை விடுவோம்
என்று சட்டசபைக் கமிட்டி கூட்டத்தின்
பேரது நான் வாக்குத் தந்தேன் செய்து
விட்டேன். இப்போது சேர்த்து
யாக ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியின்
ஒரு ஸ்திரீ பட்டியலியல் செய்துப்
பேரேயிருக்கிறாள். ஆகவே, என் சொற்படி
நான் அனைவரும் உயிரை விட்டு வி
டுவோம்.

பிரதமர்:—என்ன, என்ன? என்ன
செய்தீர்? உயிரை விடுவதா? என்ன
உள்ளது? செய்வீர் கொடுமைபோ?
பதவிக்கு வந்து பத்து நாட்களாக ஆக
வில்லை. இரண்டு மந்திரி வந்தவர்களையு
ம் பதவிக்கு வந்து பார்வையெடுத்த
வாரியத்தின் வந்தவர்களையும் பூர்த்தி
செய்யவில்லை. இதற்குள் செய்துப்
போவதாம். உங்களுக்கு எதாவது முறை
கோணாது? அப்படியானால் கைத்திய
மந்திரி ருக்மணி விட்டியத்திடம் சொ
தும், அவர் உங்களுக்கு வேண்டிய இர
கைக்கு ஏற்பாடு செய்வார்.

இர:—இங்கே, இங்கே. உங்களை
யாகவே நான் எவ்வாறுகூட எதிர்பார்ப்பும்
என் வாக்குத் தந்தேன் செய்திருக்கிறேன்.
இப்போது உயிர் விடுவதைத் தவிர
எங்களுக்கு வேறு வழியில்லை.

பிரதமர்:—அதெல்லாம் என்னுடைய
தெரிவாது. நீர் அப்படிச் சொன்னதாக
எனக்கு முன்பே தெரியும். எங்களைக் கெட்டு
யல் பிரதமர் சொன்ன விஷயத்துக்கு
நான் என்ன பதிலளிப்பேன். உங்களுடைய
வாக்குத்தியை நீர் கைவிட்டுவிடுவதில்
எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை.

[பிரதமர் மந்திரிக்கு: "ஆ! இது
என்ன உண்மை?" என்று சொல்லி
விடுவதற்கு முன்வந்துகொண்டே.]

★

இடம்:—கைத்திய மந்திரி அமைத.

கைத்திய மந்திரி:—எங்கே வந்தீர்கள்,
விசுவாசம்?

தொழில் மந்திரி:—சென்ற சென்னைக்
பெருமை இரவு ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி
யின் 45 வயதான ஸ்திரீ ஒருத்தி பட்டிய
லியல் இறந்துபோய் விட்டாள். பஞ்சுத்
தரல் பாசனமும் சாக விட்டாம்; அப்படி

சாவதா பிருத்திரம் 180 சட்ட சபை
மேம்பாட்டும் முதலில் இறப்போர்
என்று வாக்குத்திய கொடுத்திருக்கிறோ
ருது விஷயமாகத்தான் தங்களைப் பார்
வையே.

கைத்திய மந்திரி:—அது விஷயமா
தங்களைப் பார்வையிடுவதற்காக? நான்
என்ன செய்யவேண்டும்?

தொ. ம:—உயிரை விடுவதற்கு வ
ருந்தும் தெரியவில்லை. உங்களைக் கெட்டு
யல் என்று வந்தேன்.

[கைத்திய மந்திரி ஆங்குப் பிரதமர்
குறி.]

கை. ம:—அந்த ஸ்திரீ பட்டியலியல்
இறந்துபோனது என்னவா என்பதையு
மான் முதல் முதலில் சொன்ன மா
னத்துக்கு ஸ்திரீ பட்டியலியல் வந்திரு
க்கிறேன். ஒரு ஸ்திரீ எப்படியும் பட்டிய
லியல் செய்திருக்க முடியுமா?

தொ. ம:—அது எப்படியோ, தெ
ரியாது. இன்று காலைப் பத்திரிகையி
ல் போட்டிருக்கிறேன்.

கைத்திய மந்திரி:—சற்றுப் பேரது
விசாரித்துக் கொள்கிறேன்.

[கெட்டுயல் செய்து என்னுடைய
கை உயிரைக் கொடுத்தேன்.]

கைத்திய மந்திரி:—நான்வோ, வெ
ளிக்கிறேன் இரவு ஒரு ஸ்திரீ பட்டிய
லியல் ஆஸ்பத்திரியில் இறந்து போ
தாள், செய்தி வந்திருக்கிறதே! அ
வாள்வயமா? நான் முதல் முதலி
ய்திரீ பத்திரிகை வந்திருக்கும்போ
து ஒரு ஸ்திரீ பட்டியலியல் செய்த
போனிருக்க முடியுமா?

கை. ம:—பொய், பொய். எந்த
பொய். அந்த ஸ்திரீ பட்டியலியல்
இறக்கவில்லை. பஞ்சுத்தரலும் இற
க்கவில்லை. பத்திரிகை என்னவென்று
தான் இறந்து போனது.

கைத்திய மந்திரி:—என்ன? ப
பத்திரியல் இறந்து போனது? அப்ப
மேன்மையான பஞ்சுத்தரலோ பட்டிய
லியலோ இறக்கவில்லைவா?

கை. ம:—இங்கே, இங்கே.

கைத்திய மந்திரி:—அப்படி
பிழைத்தோம், தப்பித்தோம்; ஆஸ்பத்திரி
யில் இறந்த ஸ்திரீ பட்டியலியல் இற
க்கவில்லை. பஞ்சுத்தரலும் இற
க்கவில்லை. பத்திரிகையில்தான்
இறந்து போனது. எல்லா வேளையு
இந்தக் கண்டத்தின் தந்த தப்பிப் பிழை
த்தோம். சந்தோஷமாகப் போய் வரும்.

[தொழில் மந்திரி பேருருக்க விட்ட
தற்கும் ஆகாரம் படுத்த
கொண்டேன். பிழைத்தோம்
சென்றோம் என்பதை விட்டு
"சென்றோம்" என்று சொல்லு
வதற்கும் அமைதியாகப் பார்
வையெடுத்தேன்.]

திருமயங்கிரன்

U.I.F தலைவன் முடிசைப் பற்றியும் நாதன் மறைந்து போனதைப் பற்றியும் அளிப்பதற்குச் செய்தி வந்தது. மறைந்த கேட்டதும் பாண்டன்களுக்கு வகை வாழ்க்கையில் இருந்த பற்று முற்றியும் போய் விட்டது. அபிமானியின் துறையைப் பிடித்துக்கு முடி குட்டி விட்டு எவரும் திரௌபதியுடன் கைத்தொடை விட்டுப் புறப்பட்டு யாத்திரை சென்றான்.

பல இடங்களைச் சுற்றி விட்டு முடிசையில் இமயமலையை அடைந்தார்கள். அப்போது அவர்களுடன் ஒரு காயும் சென்று சென்று கொண்டிருந்தது. மலைமறிச் செல்லும் போது ஒருவர் பின் ஒருவராக திரௌபதியும் தம்பிகளும் சிறுந்து வாயிர் சீத்து உடல் பரத்தி வின்று விடுபட்டு மறைந்து போனார்கள். புதிஷ்டிசைக்குத் துணையாக நாய் மட்டும் சென்றது. மனிதனுக்குத் துணை தரும் மன்தே எப்பதற்கு இந்தக் கதை விவரம் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்திரன் சதத்துடன் வந்து புதிஷ்டிசை முன் நின்றும், "உன் தம்பிகளும் திரௌபதியும் கவர்க்கம் வந்து சென்று விட்டார்கள். கீ மட்டும் காஞ்சி வந்திருப்பீர். தேவத்துடன் சதத்தின் பது, உன்னை அழைத்துப் போகவே வந்தேன்!" என்று.

புதிஷ்டிசை தேவன் ஏற்ப போனும் போது காயும் ஏற்ப போயிற்று, "கவர்க்கத்தில் எங்கிரு இடம் வது?" என்று இந்திரன் வளையத் தடுத்தான்.

புதிஷ்டிசை "அப்படியாயின் எனக்கும் இடமில்லை" என்று சொல்லிக் கூட வந்த வளைய விட்டுச் செல்ல மறுத்துவிட்டான். புதிஷ்டிசைச் சோழிக்கவே நாயக வந்த தருமதேவன் தன் புத்திரனுடைய உறுதியைக் கண்டு மிழ்ந்து மறைந்தான்.

புதிஷ்டிசை கவர்க்கம் அடைந்தான். அங்கே துரியோதனனைக் கண்டான். அந்தக் கௌரவன் குரீய தேவன்:

என்டன் பிரகாசித்துக் கொண்டு அழகிய ஆகைத்தில் வீற்றிருந்தான். அவனைச் சுற்றி வீரலகியும் தேவர்களும் குந்தி நின்று கொண்டிருந்தார்கள். புதிஷ்டிசை அங்குள்ளவர்களைப் போக்கி, "பேராதை யுள்ளவரும் குறுகிய திருஷ்டி யுள்ளவரும் துரியோதனன் இருக்கும் இடத்தில் வான் இருந்து காலம் கழிக்க விரும்பவில்லை. எங்களைப் படாத பாடு படுத்தி இவன் செய்த வாரியங்களின் பயனாகச் சிடுகிற கிரையும் பத்துக்களையும் கொன்றோம்; தருமத்தை அது அடித்த எங்கள் பத்தியைப் பாஞ்சாலி இவன் உத்தரவினால் கையாடுவியில் இழக்கப்பட்டு அயமாவைப் படுத்தப்பட்டான். இந்தத் துரியோதனனைப் பார்க்க எங்களுக்குப் பிரிக்கவில்லை. என்னுடைய தம்பிகள் எங்கே? அவர்கள் இருக்குமிடத்துக்குச் செல்ல வான் விரும்புகிறேன்" என்று சொல்லி அங்கிருந்து திரும்பினான்.

எல்லாம் அறிந்த தேவரீரையாக நாதன் புதிஷ்டிசைப் பார்க்கும் சிசித்து, "நாணுசிறைட்டோ! இவ்விதம் செய்வாக்காது! கவர்க்கத்தில் வீரோதம் எவ் பது விடைபாது. துரியோதனைப் பற்றி இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டாம். வீரனான துரியோதனன் சுத்தவீர தருமத்தின் சத்தியை இத்தப் பதனிலை அடைந்திருக்கிறான். மகனே! கடந்து போய் சிதறச்சினை மனதில் பதியவைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. முறைப்படி துரியோதனனுடன் இங்கே இரு. இங்கே வீரோதங்களுக்கு இடமில்லை. மனித தேவத்தோடு சி வந்திருக்கிறபடி யான இவ்வாறு உயர்க்குத் தவறான பண்ணங்கள் உண்டாகின்றன. அவற்றை அடக்கு!" என்று சொல்லும்.

இதற்குக் கேட்ட புதிஷ்டிசை "பிராமணரே! தருமத்தை அறிவாத வாரும், பாவியும், நலவோர்க்குத் திரை வையச் செய்தாலும், பகையும் கோபமும் வளரச் செய்தாலும், கணக்கற்ற துணை களை அடியச் செய்தவனுமான துரியோதனனுக்கு இந்த வீர கவர்க்கம் விடைத்

சுக்காவியத்திற் பாடல்களையாடச் செய்து

திருக்கிறுது. குரங்களும் சேரர்களும்
என்னுடைய சேவையிலும் திரைபதி
யுள் என்வகதி அடைந்திருக்கிறார்கள்
அவர்களுக்கும் கண்ணியம் இன்னும்
எனக்காக உயர் சித்த மன் அன்பர்க
ளாவ தாஜாக்களையும் இங்கே காண
வில்லை. நான் அவர்களைப் பரக்க விழுந்
திருேன். வீரர்களையும் துருபதிகளையும்
திருபுடகேதவையு" பாஞ்சால குபதன்
சேகரிப்பையும் திரைபதி உள் புத்தி
தர்க்களையும் குரன் அபிஷேகமையும்
பார்க்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் இங்கே
என் கண்ணுக்குத் தென்படவில்லையோ!
என் கியதும் புத்தபாசியை டெயில
தேறாமத்தியம் தங்கம் சேர்க்கை
எடுத்து மாண்ட. அந்த வீதர்க்கை நான்
இங்கே காணவில்லையோ! அவர்கள் என்வா
ரும் எங்கே? அவர்கள் இராசகுமாரத்தில்
வசிக்க விரும்புகிறேன். என் தாய் குத்தி
கண்ணுக்கும் ஜாதர்ப்பணம் செல்வன்
குன். அதை கிரகங்குப்போது இப்போ
தும் என்க்குத் தகவம் மேலிருக்கிறது.
கண்ணன் யார் என்வாது நான் அந்நாயம்
என்னும் சாகடிக்கப்பட்டான். அவனைப்
பார்க்க விரும்புகிறேன். என்க்கு உயி
ரைக் காட்டிதும் கிரியையுள் பிடிகளும்
தேவராஜனுக்கு ஒப்பாய். அதர்க்கை
யும் கருவ சக்தெவர்க்கையும் நடப்போதும்
தரும் தெய்வம் சிற்பகனாசை பிசிய
பாஞ்சாலியையும் பார்க்க விரும்புகிறேன்.
நீந்த இடத்தில் இருக்க என்வாது உன்
கணவிய் ஸாடியவிய்லை, பக்கத்தில் பிரா
தாக்கன் இவ்வாயம் நான் ககர்க்கத்தில்
இருப்பதில் என்வா பகன்? அவர்கள்
எங்கே இருக்கிறார்களோ அதுதான்
எனக்கம். இது உயர்க்கமல்ல என்பது
என்னுடைய கருத்து" என்னும்.

இதைக் கேட்ட தேவர்கள், "யுதி
யசா! உயக்கு ககர்க்கம் போ
கருப்பயானும். தாயுக்கே பண்டாய்
போகவாய்" என்று தேவதூதனை
பாத்தது யுதிபுரநகர அழைத்துப்போக
கட்டின இட்டார்கள்.

மீண்டும் தேவதூதனும் மீன்று
யுதிபுரநகரையே போனான். போய்
பார்க்கத்தின் இயன் குந்தி கொண்டது
தானைய கண்ணுக்குத் ததர்க்கதம்யா
பயங்குமாய்வுடன் இருந்தது. ஏற மொ
காம் காமநாயம் திரையும் ககர்க்க சேத
பிசுங்கையும் எதம்புகளும் சேமமு
கதப்புறங்கிலும் வித்தன. எங்கு!
புருக்கன். எங்கே ஸாடியத தத்காத்
வீசிறது. ககர்களும் ககர்களும் செட்டி
பட்டு ஆங்காங்கு மகிதிகள் கழுகி
வித்தார்கள். இதை யெக்காம் பார்க்க
தத்காத்மகாம யுதிபுரநகருக்கு ஒன்று
விசுவககிதா, பாய்மாதக ஆயோசனை
சென்று கொண்டே போனான்.

"இந்த பார்க்கத்தில் என்வாது தத
போக மொன் வம்? என்வாது உய சகே
தர்க்கன் எங்கே இருக்கிறார்கள்!" என்
தேவதூதனைக் கேட்டான்.

"திருப்பிப் போக கரும்பிதும் திரு
பிப் போகவாய்" என்னும் ததன்.

தத்காத்மகாத் சகர்க்க ஸாடியத
யதையுதன் திரப்புகதில் மகவ் கொ
ட்டான். அதர்க்காமததின் கதப்புறமிகு
தும் தில ககர்க்கம் உயப்பின.

"ஓ, தருபுத்திரோ! போய் வீ
கெண்டாய். எங்களை அழைக்கிறா
ருகத்தயாவது கிம்மும் கிரகந்தபோத

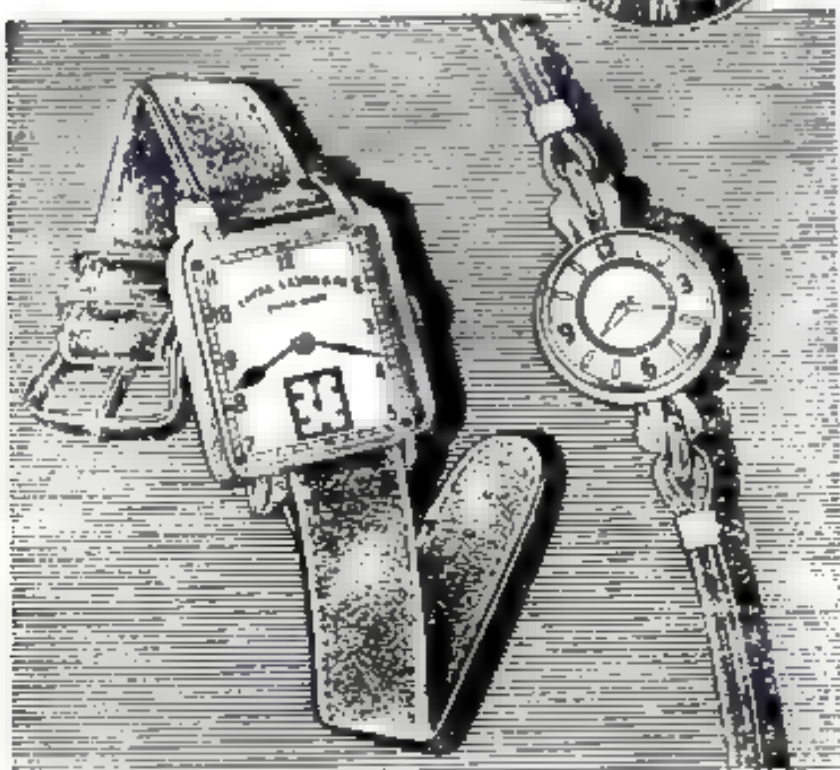
நடு நூற்றாண்டில் வந்ததே இத்தர
ம் அபிதேயமும் ஏழின்புரம் இருந்த
தென்று வந்தார்கள். அவர்கள் வந்த
தற்கு முன்பு கங்கிவிட்டது. பலகாலமாக
இங்குள்ள மலைகள், பாளிகள், கு
ளங்கள், புறத்தாள், புண்ணிய
சான்றுகள் கெட்டுக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

மேலும் கீழ்க்கண்டவற்றைப் படிக்கவும்.

உதவி செய்து

2-5-40, Thursday.

அழகிற்கும் நீடித்த
உழைப்பிற்கும்

பெர்லிஸ் கடிகாரங்கள் மிகவும் எளிதான மூலவாரதருக்கும்
நிடைக்கக் கூடிய தன்மையினை எதிர்பார்த்துக் கொள்வதற்கும்கூடும்.
அந்நிதருடனவமாக — உயிர் புகழ் சிவன்கொண்டே நிறை திக்
ளும் அந்நாடுவ உணர்வை — ஆளுக உதவும் பொறுக்கக்! அழ
கும் — உயர்வு உழைப்பிற்கு அந்நிதரம் பொருத்தவையுள்ள
இக்கடியாரத்தைய கூடிய சீக்கெம் காக்கி பொருத்தப்படுகின்றது.

FAVRE-LEUBA

பெர்லிஸ் & கம்பெனி லிமிடெட் ★ ஈர்ப்பாய் ★ உலகத்தா

பீமர்சி

“டெ, டெ, டெ” என்ற சத்தம் காணப்பட்டது. தம்முடைய அறையில் ஏதோ வேகமாக இருந்த அப்பா, உடனே விடுர்தபடியே எட்டிப் பார்த்தார். மணி கவரில் ஆனாய் அடித்து இந்தியா ‘மேய்’பை மாட்டு வதற்கு முயன்று கொண்டிருந்தான்.

“இந்தப் பக்கிக்குடத்துக்காரர்கள் இவனுக்கு ஏன் கோடை விடுமுறை விட்டார்கள்? தெரியவில்லையே!” என்று அப்பா தமக்குள் அலுத்தக்கொண்டே “கடேய், மணி! அப்போ என்னடா சத்தம்?” என்று உறுமிறார்.

அவருடைய உறுமலிலிருந்து, அப்பா கோபமாக யிடுக் கிருர் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு விட்டான் மணி. ஆனாலும் அவரை அவனை விடவில்லை. எப்படியாவது அப்பாவைச் சமாதானப்படுத்தி, கவரில் அடித்து இந்தியா ‘மேய்’பை மாட்டி விட வேண்டுமென்று அவன் தீர்மானித்தான்.

இந்தத் தீர்மானத்தைக் காரியத்தில் கிறைவேற்றுவது எப்படி?

அதற்கும் ஒரு யோசனை தோன்றியிருந்தது அவனுக்கு. உடனே இந்தியா ‘மேய்’பைக் கவரில் எடுத்துக் கொண்டு அப்பாவின் அறங்குள்ளே பிடுங்கித்தான்.

அவனைக் கண்டதும், “என்னடா!” என்று கேட்டார் அப்பா கரிக்ஷணன்.

“ஒன்றுமில்லை, அப்பா! இதுதான் இந்த மகா சமூத் திரம்!” என்று வேகு விளையமாக அவரைக்கேட்டு வைத்தான் மணி.

“ஆமாம்!” என்று அலுப்படன் இரைந்து ஆமோதித்து விட்டு, மீண்டும் தம்முடைய வேலையில் ஆழ்ந்து விட்டார் அப்பா.

மணியின் முகத்தில் அரடு வழிந்தது. ஆனாலும் அவன் அதைப் பொருட்படுத்தாமல், “அப்பா, அப்பா! இது அரபிக் கடந்தாடே?” என்று மீண்டும் கேட்டான்.

எப்படியாவது தன்னுடைய பூகோள ஞானத்தை அறிவித்து விட்டால் அப்பாவின் கோபம் தணிந்தாலும் என்பது அவனுடைய கம்பிக்கை.

ஆனால், அடுத்த சீக்கிரம் அவனுடைய கம்பிக்கை மையச் சிதை அடித்துவிட்டார் அப்பா. அவர், அவன் கவரிலிருந்து இந்தியா ‘மேய்’பை வேகு ஆத்திரத்துடன்

எஸ்.வி.எஸ்

யாங்குத் தண்டுத் துண்டாகக் கீழ்த்தார். அவற்றை
தூண்டு அகவிட மேலே கொடுத்து. "இந்தா, முதியல்
இதைக் கொண்டு போய் இந்த மகா சமுத்திரத்தில்
பாட்டு விட்டு வா; அப்புறம் நான் அபித் கடவுள்
சுது என்று உனக்குச் சொல்கிறேன்!" என்றார்.

பஸ்பி போற்றுக் கொண்டு வந்த அழகத்தை ஒரு
நாறு அடக்கிக் கொண்டு, அந்த இந்தியா மேப்பின் துண்டு
கிடை எடுத்துக் கொண்டு சென்றே வந்தான்.

பஸ்பியை அந்த இந்தியா மேப்பைச் சேர்த்து வைக்க
வான் பட்ட பாடு கொஞ்ச நஞ்சு மகல். என்மதான்
சுர்த்துப் பார்த்தும் சரியாகவே அறையவில்லை. எவ்வளவு
செல், எல்லாவற்றையும் கவித்து விட்டு, கண்ணு முடிச்
சுர்த்து அந்தத் துண்டுகளிலிருந்து இரண்டை எடுத்துச்
சுர்த்து வைத்துப் பார்த்தான். என்ன ஆச்சரியம்! யானை
பின் துதிக்கை போல ஒன்று வந்தது; இன்னும் இரண்டு
பின்வட, எடுத்துச் சேர்த்து வைத்தான்; பானியை நகி!

பஸ்பிக்குச் சேர்வ முடியாத சித்தையார்! 'மட மட'
வன்று யானையின் கால், வால் எல்லாவற்றையும் எடுத்த
புச் சேர்த்து வைத்து விட்டான். சிறிது சேர்த்தித் செல்லாம்
முக்க முழுக்க ஒரு யானையே அவருக்கு முன்னால் வந்து
வந்து விட்டது!

இந்தச் சமயத்தில், பஸ்பியின் அப்பாவும் தம்முடைய
விலையுய முடித்துக் கொண்டு, அருதையை விட்டு சென்றே
வந்தார். அவரைக் கண்டதும், "அப்பா, அப்பா! யானை
சுர்த்தாயா, யானை!" என்றான் பஸ்பி.

"என்னடா, இது! இது எப்படி வந்தது?" என்று
கட்டாய அப்பா.

பஸ்பி விஷயத்தை உணர்ந்து விட்டதில் கொண்டு,
அந்த யானைப் படத்தை அப்பாவே திருப்பி, அதனுடைய
பின் பக்கத்தை அப்பாவுக்குக் காண்பித்தான். அந்தப்
பக்கத்தில் என்ன இருந்தது, தெரியுமா? — இந்தியா மேப்!

"எப்படி?" என்றுதான் கேட்கிறீர்கள்? சந்தையே
அந்த இந்தியா மேப்பிற்குப் பின்னால் யானைப் படம் ஒன்று
இருந்தது. ஆகவே, பஸ்பி யானையைச் சேர்த்து வைக்கவும்,
பின் பக்கம் இருந்த இந்தியா மேப்பும் தானாகவே
சுர்த்து கொண்டது!

புதியம்... பாவமும்

"அம்மா, அம்மா!" என்ற கத்தலத் திரு ஒரு தடவை ஒரு கதையேதோதும் குழந்தை யாதிரி என்னைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான். "அம்மா! இதைச் சட்டையே போட்டுக்கொண்டு இருக்கட்டீமா?" "அம்மா! இத்தனை கார்ப்பையையும் என் குடிக்கலாய?" "அம்மா! அதோ அந்த மாமா என்னை அவர் கீட்டுக்குக் கூப்பிடுகிறார்; போய் கூட்டுகோ?" என்ற இம்மாதிரி சேவ சாதாரண விஷயங்களுக்குக் கூட என்னை அவன் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததோ கற்போருக்கும் ஆச்சரிமாதந்தான் இருந்தது.

ஒரு சின்னக் குழந்தையே, என்ம 'விவரம்' ஒரு பெண்ணின் பாதத்தைத் தாவி அம்பியில் வீத வயத்த அகவிரி வயம் வந்து அவளை வாழ்க்கைத் துணையாக எத்தக் சொன்னப் போனோன்' இவ்வாறு வயதானவரும் கூட என் கார்ப்பைய கத்தி கத்தி கட்டியதும் ஒருவரைக் கண்டு எவர்க்கு உன் குறம் கவலாதந்தான் இருந்தது. பிறந்தியார் பொருளையுடன் அகலிதப் பார்த்து, 'அம்மாவின் பிள்ளை' என்று துணக்கோமாகக் சொன்னால் என்னதென்ன, உடம்பின் வயந்தா தொங்குகிறது?

உண்கையில் ஒரு திரைப் புலத்த அபொத்தி எழுந்தனந்தான்; என் கார்த்தகர்க்கு இரண்டு சொல்லும் வறக்கொடு அகலிடம் கிடையாது. கைகத்தின் தாயர் அவனுக்குத் தன் பெண்ணைக் கொடுக்க

வேண்டும் என்ற வந்தபொது அவன் கொடுத்தின்பெண்ணைப் பார்த்தப் புறப்படவில்லை. அதுமூடல் தப்பாகும் காலமாக யிசையு வற்புதத்தினதின் பேசின்தான் 'அவருடன் போய்ப் பெண்ணைப் பார்த்தவிட்டு வந்தான்' என் கைகத்தைக் கலியாணத்திற்கு முன் பார்த்தாவிட்டாலும் பார்த்தவர்கள் சொல்லியதிலிருந்து அவன் என்ன தடுகியாதந்தான் துலப்பான் என்ற கிரோத்தேன். ஒருவரன் கேட்டபோது யிருந்த கனனுறுபுடன் பதிலே சொன்னவன் கிரித்தவிவாய் கிரிப்பிலிருந்து அவனுக்குக் கைகத்தைப் பிடித்திருக்கிறதோ பந்த தெரிந்த கொண்டென் கிரும் கரிசனனும் என் சொன்னபயி செவ்வதாகக் கம்பந்தி அம்மான் ஒப்புக் கொண்டான். அதோ உடைய் இருவரமாக வந்தானும் குறித்தது.

[[[தொடரும் புறப்பட்டாவந்த; பெரிய 'செடான்' என்; இரட்டை ஊதா மேனம் அதர் சவரத்தின் போதக்கி எடுத்தார் போய் யோனை எடுத்தின் 'ஒரு பாலிங்' என்ற கிரித்தனைய அமர்க்கனமாக வந்திருந்தான். 'அரு'க்கு முன்னுப் பருவரன் மேலக் கர்ச்சரிசையர் கத்த கந்த கொங்குகுந்தான். பின்னும் என்ன கூட்டம்; தெருவின இரண்டுபக்க கலிதும் ஆன், பெண் கவலா முத்திப் பன்னகை ததப்பப் பார்த்துக்கொண்டு கிண்துந்தான். குரிகுக் என்னைக் கட்டி கூட்டி, "பெண்ணையாண்டவரின் தாயர்! என்ற கண்ணைப் பெரிக்கொண்டவன்

தழைத்ததை அந்தக் கட்டத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வினக்கை வட்டமிடும் விட்டியைப் போல் ஒருவாடி யினாயாடித் தொண்டிருந்தார்கள்.

எவ்வளவு ஆனந்தமாகத்தான் விருந்தது, ஆனாலும் ஏனோ அந்தச் சரப்பு மட்டும் என்னத்தை விட்டு மாறவில்லை. எத்தனைவேளாக இருக்காள் ஒடிவிட்டாள்! எவ்வளவுவேளாகியவர்கள் மேலும் மேலும் தொடர்ந்து நடந்த விட்டாள்! பாலும் மணலிலிருந்து அந்தக் கதையைத் தடைக்கத்தான் வழியே தெரியவில்லை!

2

இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னால்தான் விஷயம். இப்பொழுது என்னதான் சபா காரியங்களுக்கு யா முடிவாக விளங்க. அப்பொழுது என் தகப்பனார் இருந்தார்; என் அம்மா காராடகத்திலும் காராடகமான கமலினி; ஞாந்தியில் பரிசா ரஞ்சன் பூச்சு; கொற்றியிசு குங்குமம், முழைக்க கணங்கும் பட்டி ரவிக்கை; உடம்பு முழுவுதும் காலாயமாகப் போர்த்தி உருத்திக் கொண்ட பதினெட்டு முழப் புடவை. இதைவெய்வளம் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வருவதென்றால் மனதில் கிரீவசம் தான் உண்டாகிறது.

அப்பொழுது என்னதான் விட்டியில் தலைச் சன் பெண். எனக்குப் பத்த வயதிலிருந்து கவிவாணப் பேரன் ஆரம்பமாகிப் பன்னிரண்டாவது வயதில் கவிவாணம் திணைக்கூறு. இப்பொழுது போகா அப்பொழுது? கவிவாணப் பிள்ளை என்னால் பார்க்கவே வரவில்லை. எவ்வளவின் பெற்றோர் வந்து பார்க்கிறார்கள். எவ்வளவின் தகப்பனார் என்னால் பார்க்காவிட்டும் தம்முடைய சர்ப்பு தந்தைத் தெரிவித்தார். மேற்கொண்டு சீர் கரிசனன் பேசு முகத்தத்தத் திற்கும் தேதி குறிப்பிட்டு விட்டார்கள்.

என் தகப்பனாகும் போய் எவ்வளவுப் பார்க்காவிட்டும் வந்தார். 'மாய் பிள்ளை கொஞ்சம் மாசும்; ஞாந்தும் முழியுமாக என்னுடைய இறக்கினான்; ஏனோ அன்னவன் திரைத்திற்குக் குகையிலும், எவ்வளவுப் படிக்கினான்; காரைக்கு இரண்டு கால சம்பா திக்காமல் போய் விடுவானா?' என்ற மனத் திருப்பியுடன் அவர் திரும்பி வந்தார்.

கவிவாணத்திற்கு முந்தின நான் கிரீவச தார்த்தம்; மாய்பிள்ளை அழைப்பு எங்கள் என் கிளர் கோவிலிலிருந்து புறப்படுவது

வழங்கம். 'முதலியார் ஆத்தி'விருந்து என் தகப்பனார் இரண்டாக் குதிரை சார்படை ஜானகாலத்திற்காகக் கொண்டு வந்திருந்தார். மலைக்கோட்டை என்னுடைய மோனம்; எவ்வளவுதையும் பெரும் போக் குடனும், புராதனப் பத்திரிகுடனும் நடந்த என் தகப்பனார் திட்டம் போட்டிருந்தார்.

மாய்பிள்ளை அழைப்பு தெருக்கோடிக்கு வந்த விட்டது. விட்டியில் நான் மட்டும் திருந்தேன். என் தாயைப் பெற்ற பாட்டி மட்டும் என்பக்கத்தில் உட்கார்த்தகொண்டு, கவிவாணத்தில் எப்படி எப்படி. எவ்வளவு கட்ட கொண்டு வேண்டும் என்பதைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது என் மனம் அடித்துக் கொண்ட படபடப்பைச் சொல்லத் தாமதம். எப்படியும் அக்கறைக்குள் 'யின்னியாண்டாளை' ஒரு நடைய பார்க்க விடவேண்டும் என்ற என் என்னி ஆலில் முகம் அடிக்கு ஒரு நடைய 'குப், குப்' பென்ற வியர்த்தக் கொட்டிச் கொண்டிருந்தது. இதனால் கொற்றிக்கு திட்டிக் கொண்டிருந்த குகையும் கைவந்த வழித் வண்ணமாக இருந்தது.

எனம் இப்படியே சிந்த விட்டால்.....!"
 எந்த சினைத்த பெருத எண்ணப் பூக்
 கிழுக்கி விட உடைய எந்த சினைத்தத்
 குழந்தையென் சிசுவத-சந்தம் செய்த
 பிரகு கேண்டாம் என்னகி.....நுவுகிக்
 கையின் உடற் தனியைத் திடுக்கித்
 சொக்கி விட்டுப் பிரகு கேண்ட- மென்
 னால் திரும்ப காக்கிக் கேண்ட மடட்
 டானே! என் சினைம் என்ன ஆவது?
 எத்தனை கஷ்டம்? எதோ உடவுன் மேல்
 பராவதைப் போட்டிவிட்டு, நெய்கம் தர்தப்
 பிழிவாண்டான் மன கூத மாத்
 உடாது எந்த பிரத்திததததததததததத
 உததிதுததததததத, ஒரு மணி யோம் கழித்த
 என் தகட்டினர் என் கைக்க, "உம்.....
 என் கொலாத வேனே! தவன் துப்புக்
 கொண்ட வாட்டேன் என்ருதம், அதற்கு
 மேல் பலவந்தப்படுத்திக் கையாணர் செய்த
 கைத்தா, 'ஆதரிக் விழுந்த விடுகை.'
 எந்த பயமுதத்தருதம், தர்தப் பாயம்
 வெத வெக்டோ? எவ்வாணத்தத
 திடுக்கிக் கொண்டாயம் எந்த சொக்கி
 விட்டேன்!" என்ருர்.

என் நாயார், "எம்புதிப் பிராமணர்
 துணுக்குக் கொஞ்சம் என் கைத்தத
 சொலக உடாதோ?" எந்த பரிதப
 மன குழந்தை.

"அடே! அவந்தான் தலியாயத் தலிக்
 ிருர்; தர்தப் லாக்கு கேட்டாக்தானே?
 தாத மட்டுரு, என் பெண் அகனிதத்தில்
 போய் இன்னும் கஷ்டப்படாமல் போகதே
 அகிஷ்டம் எந்த சினைத்தத் கொன்!"
 எந்த பராவதிக் கொண்டே அவர் சேது
 உட்காத்த விட்டார்.

எவ்வரும் எவ்வரைப் பார்த்துப் பரிசு
 கிடுக்கி எவ்வாண் இப்படி அவந்தாவயை
 சிந்த விட்டத துந்த சோசத்தில் கைமே
 பாழடைத்த விட்டத போக கைக்குத்
 தோன்றிதத. கையாணம் கிசுவமண
 என் முதல் என் உணர்த்தித் திருட்டுத்தன
 மாகப் போக்கிக் கொண்டிருத ஆகர்தம்
 திர விசுவாச மறி என் உட்காத்
 தந்ததத

எவ்வாண் சிந்த விட்டம் பொருத
 விசுவாச என்ன? அதற்குப் பிரகு
 கரக்கன் கித எண்ணப் பார்ப்பதா,
 இது தவக்கோலக் கைதலய ஊரண்க
 புண்ணியத்தமாகானம் லாகம் கேட்பதம்,
 பிரகு கைனை மணக்க முற்படாததம்
 அருத்த தூண்டு குருவுக்கையில் உட்த
 கழிக்கண காரியங்களாகும்.

பிரகு, சருகிக் அப்பா என்னை கித
 எத்திக் கொண்டார், என் பெற்றோர்
 ஊரானப பொருமைக்கும், தருணயக்
 கும் ஊராக-மல் உட்படியாகத என் கருத்
 தித்தலி எதிலும் பொதும் எந்த கைனை
 மடன் ஆடம்பர கிங்காமல் என் கைவா
 ணத்தத ஏதோ - அகிஷ்டத்தத கைத்ததார்.
 என் முதலிய் சினைத்தத் கைனார் கிட்ட
 பக கை தரிக்ஷ்டம் தட்பயிர் சொடை
 காகப் போய்விட கிங்கை, கைனாவிக்,
 என் கைவாணயே தகைடயப் பெற்றோன்.

3

இக்கதல தினம் சரு மார்பிங்கிளக்
 கொகத்தித் ஊககாவத்திற்குப் புரப்புகிம்
 பொழுத இத்த சே எண்ணம்என் கர்த?..
 தெரிய கிங்கை, அதற்குள் ஊககாவமும்
 பெண் சிட்டிக்கு கர்த விட்டத, 'கிடுகி'
 எந்த சோச சந்தத்தடன் சரு கவத
 பாதத்தத முதல் பகரிக் எந்தத கைத்த
 எதி உன்றோ போளு

சருகிற்குப் பகர்த்தித் தவர் உட்காத்த
 தார், அகருக்குப் பிள்ளும் என் சிந்த
 கொண்டிருத்தென், கைதிரிகன் மந்திரம்

எதிமெண்டி பிடசாகையிம்

தூக்கம் லாமா உட்காத்த கொன்
 குருகுக் கையாணகையேனே!

“பார்! தரையில் எவ்வளவு பத்திரிகைகள் இருக்கிறதேன். இருந்தாலும், உங்கள் பத்திரிகையைப் படிக்கவில்லை. நான் உங்களை எழுதக்கூடாது என்று சொன்னேன்!”

சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். மணப் பெண்ணின் பக்கம் திரும்பினேன். என் கண்ணோரே எப்ப முடியவில்லை! உணர்ச்சிப் பக்கத்தில் உட்கார்த்த கொண்டிருந்த அவன் தலப்போன்றான் என்னை மணக்கக் கூடிய வசூல்களுக்கு முன்னால் கீதைய தார்த்தம் செய்துகொண்டு, டைலியில் திரைக்காசம் செய்த புருஷோத்தமன்! மற்றொரு நடவடிக்கை என் அவரை உத்தப் பார்த்தேன். சந்தேகமில்லை! உடனே மெதுவாக எழுதிக் காதுகூட போய் தவருடைய பெயரை சாஸியமாகக் கேட்டேன். சாதாரணமாய் என்று சொன்னதும் எனக்கு ஒரு உத்தேசம் மிளம்பியிட்டது. சாம்பலில் மறைந்த மிடைக்கும் செருப்புப் பொறி போல என் உணர்ச்சிக் கதிக் கிடந்த பழி காக்கும் உணர்ச்சி மேலோங்கி விட்டது.

எழுதிடம் ஒரு வாத்தைத சொல்ல வேண்டியதுதான்; உடனே கவிவாணம் இன்றியும். உத பாபகாரியம்தான். துணுப் பரம்பகரயாக மிகவும் மரியாதை பாகவும், கௌரவமாகவும் வாந்த உத்த என் குடும்

பந்தர ஏரே கிமிஷத்தில் பிறர் என் கொடுக்கும்படி செய்த அவரைப் பழி வான் துணைவிடேத சந்தர்ப்பம்வாய்க்குமா?

இவ்வாறு அறிகும் துக்காரமும் போய் உன் கடைபிழை எழுதிடம் சொல்லிக் கவனத்தா திறத்தர் செய்த என் பழிவாத தீர்த்தம் கொண்டு விடுவது என்மே முடியு செய்த விட்டேன்.

அடுத்த கிமிஷம் ஐராவதன் கோவா துடன் முகத்தில் வினயம் ததும்ப “அம்மா! என்ன சமாசாரம்? உயர் விட்டு சொல்லுங்கள்” என்று எழு என் காரியம் பிடித்தம் கொண்டான்.

என் என்என் கவனமே. பாலும் கதாரியம் மட்டும் காவிலும்! “கவிவாணத்தா திறத்திரே!” என்று எப்படி வாய் விட்டு சொல்வது?

“சொல்லுங்கள், அம்மா! சம்பந்திதான் ஏதாவது சொன்னார் உயர்? அந்த பெண்ணை உணர்ச்சிப் பிடிக்க விவ்வாய் இப்பொழுதும் மிகுதிப் போய் விடவில்லை. இங்குட்டியிட்டால் இப்படியே மிளம்பியிருக்கிறேன்!” என்று எழு படித்ததான்.

“ஆமாம்; எழுத்த கத்திரே...” என்று வாய்க்கும் முறைமுறைத்தம் கொண்டேயே தவிர, அவன் காரில் அத மிழ இடமில்லை மல் கிம்மினேன்.

“அம்மா! இதோ பாச்; உயர்விட்டு சொல்ல என்ன பயம்?” என்று மிக குடிசுள் எழு.

“என்றோ, எழு! இது கவாரிதான் என் ஒருத்திரான் உணர்கு பக்கவாத் திரும்ப வேண்டி பிசுத்தது. என்னுடைய அப்பியேயே இதுகரை கிழந்தியிருந்தால் என் துணையின் கீழேயே இத்தனை கடிக்கன் உணர்ந்த விட்டாய்! இன் இங்குருத்தி கத்த என்னுடைய அன்பு பிசுத்த உணர்ச்சிப் பிடிக்கிக் கொள்ள வேகிறேன் என்னை கிளக்குப் பொழுது என் மனம்...?—மிடக்கட்டும்; எழுத்திரே எழு! போய் மனையில் உட்கார்! என்ன இதோ வந்த விட்டேன்” என்று என் கவனத்தா துடைத்தம் கொண்டு எழுத்த பத்தாக்குப் போனேன்.

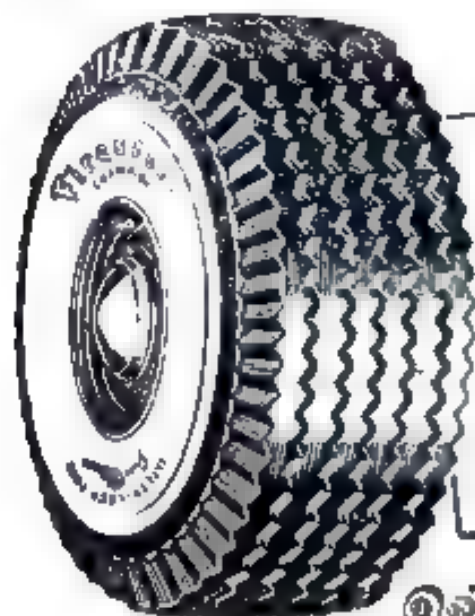
★
க ள் கி
வாய் பதிப்பு
★

வருஷச் சந்தா ...
ஆறு மாதச் சந்தா ...
தனிப் பிரதி ...

ரூ. 12-0-0
ரூ. 8-8-0
அரை 0-4-0

காணொதுர்,
கங்கி காரியாலயம், சென்னை.

வேறெந்த டயரினும் இல்லாத
ஒரு கூடுதலான அனுகூலம்

கம்
டிப்பிடு

இன்று நாய்த்தது -

நானே இன்னும் சிறந்தது

தீங்கள் - பயர்ஸ்டோன் கம் - டிப்பிடு : டயர்களை வாங்கு
வதால் அதிக நன்மைகள், அதிக பத்தேடுபவ்வு.
-ஆகிய இக்கூடுதலான அனுகூலங்களை அடைகிறீர்கள்.
நவீன மோட்டர் ஒட்டுவதில் : டயர்களுக்கு ஏற்பாடு
கூடிய தேய்வு, அழிவுகளுக்கு எடு கொடுத்துவரது சப்ப
ஸையும் பஞ்ச இழைகளையும் தவிர்ப்புப் பீர்வா வண்ணம்
இணைத்து ஒட்டவைக்கும் தனிப்பட்ட 'மேடண்ட்' கம் -
டிப்பிடு முறை இது ஒன்றில்தான் கையாடப்படுகிறது.
பயர்ஸ்டோன் டயர் & ரப்பர் கம்பெனி ஆப் இந்தியா லிமிடெட்,
மும்பை * மதராஸ் * கல்கத்தா * கோல்கத்தா * திருச்சூர்
சென்னை * டெலி * ஹைதராபாத் * கோயம்புர * கங்கோ

Firestone

பயர்ஸ்டோன்

டயர்களில் கம்-டிப்பிடு இது ஒன்றுதான்

SUNSHINE

Glaxo

சுண்ணாம்பு திளக்கிப் பால்
குழந்தைகளை முத்துமுக வளர்க்கிறது

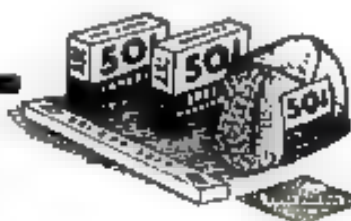
இந்தியாவில் கிடைக்கக்கூடியவை :

எச். ஜே. பாண்டி & கோ., லி., பம்பாய், கல்கத்தா, மதராஸ், ஹை.
பாண்டி & கோ., லி., த. மெ., 202, பம்பாய் என்ற இடங்களிலும் கிடைக்கிறது.

குழந்தைகள் பராமரிக்கப் பற்றிய சிறிய புத்தகம் 4 காண்புள்ள கட்டாயங்கள்
அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். கடிதம் பெயரையும் திரைப்படம் எச். ஜே.
பாண்டி & கோ., லி., த. மெ., 202, பம்பாய் என்ற இடங்களிலும் கிடைக்கிறது.

வாங்கிக் குவிக்காதீர்கள்

வாங்கிக் குவிக்காமல் கவனமாக வாங்குங்கள். அது உன்னை
விடமாகப் பருகிவை உன்னை வளர்க்கிறது. விவசாயிகள் ஏதும்
செய்து, விலைவாசல் அல்லாத உபயோகத்திற்கு இன்றியமைய
வாத, 501 கோப்புகளைப் போன்றவற்றை உன் வாங்கப் போகாமல்
புது வகை விவசாயங்களுக்கு விலை கட்டும் விவசாயிகள்.

501

ஸோப்புகள்

தி. டி. டி. - ஆயிரம் ரி. ல் எஸ். கம் பெ. லி., சி. மி. டெ. டி.

ஜோடி மைமஸ்

சுந்தா

இரே குரு ணரின் ஒரு நங்கூரவனம். அந்தப் நங்கூரவனத்தில் ஒரு சரக் கொய்கை மரம். அந்த மரத்தின் கொய்யோய்றில் ஒரு ஜோடி மைமஸ்கள். அந்த மரத்தின் அடியில் ஒரு ஆரணம். அந்த ஆரணத்தில் ஒரு ஜோடி கரையர்கள்.

கரையர்:—உங்களுக்குத் தான் என்னைப் பொருத்தமான பெயர்! நீ ரூபத்திலும் கத்தி; குணத்திலும் கத்தி! உன் மூலம் என் வாழ்க்கையே கத்தர மயமா யிருக்கிறது.

கரையர்:—உங்களைப் போல் எனக்கு அவங்கரணமாய்ப் பேசத் தெரியாது. உங்களை அடைந்தது என் பரக்கியம். அவ் வையுதான் எனக்குச் சொல்லத் தெரியும்.

கரையர்:—இந்த ஸ்ரே வாக்ஷியத்தில் அத்தனை யும் சொல்லி விட்டாயே! சொல்ல இடங்களுக்கு இந்தர, பரிசு!

பெண் மைமஸ்:—பேய்! மனிதக் கரையர்களும் என்மைய் போகவேதான் உங்களை மாய்க் கொண்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!

வாஸுதேவ்

கரையர்:—குரு ஜோடிமையைப் பார்த்த விட்டு ஏன்நான் மதிப்பிடக் கூடாது இந்தப் பூஞ்சோலைக்கு வருவோர்களின் தோஷர் கலியாணம் ஆகாதார்கள்! அவ்வத கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் கலியாணம் செய்து கொண்டுவந்தேன். மனிதர்களில் இங்குள்ள இயல்புகளை அறிய வேண்டுமானால், அவர்கள் இக்கவர்களிற் போய்ப் பரக்க வேண்டும்.

பெண் மைமஸ்:—போய்த்தான் பரக்க வாம் வாபென், இவர்களைவாய் இருக்கும்.

ஆண் மைமஸ்:—மேய்க்கைவாய் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

*

மைமஸ்:—அத்தவிட்டு வராத் தானில் ஒய்யாரமாகப் பெண் ஒருத்தி ஊஞ்சம் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறாள். எப்போதும் பாடிக்கொண்டே ஆடுகிறாள். இன்று பாடாமலே ஆடுகிறாள். அந்தக் காரணம் உண்டு. அந்தக் காரணம், உணவன் பிரவேசித்ததும் புரளுகிறது.

மைமஸ்:—என்னைக் கூட்டிக் கொள்ளாமல் தன்மையதாவே கத்திட்டு வரேன்?

கரையர்:—ஊம், ஆரம்பிக்கக்கூடாது பல்லரிவை?

மைமஸ்:—இன்னிக்கு எந்தெந்த வேடிக்கைகள்? பெல்வாய் பார்த்தேன்?

கரையர்:—பார்த்தேன் அத்தனை பேரையும். கம்மா இது இந்தப் பொருமைமாய் கத்தேறும் ஒழிஞ்சாத்தான் எம்ம வர்த்தகக் கூடுப்படும.

மைமஸ்:—உங்களுக்கு மாத் திரம் கொஞ்சம், கத்தேகம் ழன் ழன் மெட வாறோ?

கரையர்:—அட சட், கம்மா இருக்கு!

மைமஸ்:—இப்படி எத்தனை நாளைக்குத் தான் வராய் அடிக்கவேன், பார்ப்போம்!

பெண் மைமஸ்:—இந்தப் பொருமைத் தீதான் எத்தனையோ குடும்பங்களைச் சட்டு கலிக்கிறது.

பெண் கமலா:—பாம்பா
சுடி இருந்தால் போரும
த? சம்பலப் போல ம
சத்த இடித்த, எங்கேயு
ன பிரியாமல் போய்க்
த அம்பு உண்டா?

★

கனகா:—அதன் தாழ்
வரத்தின் கீழ்க் குதிரை
களைத் திறந்தான். அவனோடிக்
கொண்ட உருவாக 'இவ்வாறு' உட்
கத்திருக்கிறான்.

இவ்வாறு:—அப்படிக்கு எப்போதான்
தெரி பண்ணப் போடப் போறேன்?

இவ்வாறு:—இதென்ன கேள்வி?
யெனவே பண்ணுமே! கத்தப்போதான்.

இவ்வாறு:—குறைந்தது ஒரு மாதமாக
வது அருமா?

இவ்வாறு:—என்னை என் இப்படி
கத்திவிடு? எப்படித்தென சொற்ப
பணத்திலே என்ன செலவுச் செல
யு? கடன் வாங்கிச் செல்கிறாயா?
இல்லை, திருட்டுச் செல்கிறாயா?

இவ்வாறு:—சொல்லுகிறேன், சொல்
கிறேன்! சொல்லாத கார்த்தவென்
ம் சொல்லுகிறேன். ...

இவ்வாறு:—ஐயோ சொல்லும், அழாதே
யில்லை! நீ அழுதா, என் மனம் அப்
பேய உடைந்து போகிறது.

இவ்வாறு:—நீயே என்னை பண்ணிப்
பட்டத கமலா, இருக்கிற கைகளையும்
எட்டுக்கப் போதவில்லை.

பெண் கமலா:—செறிந்த சர்க்கரையைக்கு,
க அருள் ஒரு பிரதான காரணம்.

பெண் கமலா:—இந்தப் பெண்ணுக்கு
க கைகள் மேல் இந்தியை அருள்!

பெண் கமலா:—அருளுக்கு என் பெண்
கா?

பெண் கமலா:—அது இப்போது.

பெண் கமலா:—அதே மாதிரிதான் பெண்
கக்கு ஆயிரம் அருளும் இப்போது.

★

நியமித்து, அதன் புதுக் குடித்தான்
திருக்கிருக்கான் இரண்டு மணிக்குள்.
நீ குடித்தவரின் தனி இன்பத்தை,
காள் அருள் காட்டு ஒன்று வந்த
தென விடுகிறது.

.....சிறிதும் புதிதானது.....

கமலா:—கிட்டாயா? அம்மா
வரலாறு.

பெண்:—எப்போது வரலாறு? கூட என்
தன் கைகையும் கட்டிக் கொண்டு
வரலாறு?

கமலா:—என்—அம்மா இவ்வாறு: என்
அம்மா வரலாறு.

பெண்:—தொம்ப என்ன இருக்கு!
அப்படிக்கு என் பிறந்ததென போக
கொண்டிருக்கிறான்.

கமலா:—பெற்ற தாயாரை வர
தென்று பிடிக்கத் தக்கச் சொல்லுமா?

பெண்:—அப்படி ஒன்றும் என்
கொண்டிருக்கிறேன்! நீக்க உங்க தாயாரோடே
இருக்கிறேன்; என் என் தாயாரோடே
இருக்கிறேன்.

பெண் கமலா:—பிரந்தம் இவ்வாறு
ருக் அருள் என்ன சொல்வான்?

பெண் கமலா:—இவ்வாறு: விழுந்த
கீழேயேயே பருந்தத்தான். அவ்வாறு
உன்னுமிதான் அருளுகப்பான். அவ்வாறு
தென்னிலே கொண்டுதான் சென்ற, என்
கொண்டிருக்கிறேன் போலாம். அப்போது
மனித சமுதாயம் மாதிரி—காட்டுப்
பெண் பிரதிமையின் கீழேயே பிரதி
மையிற்றே!

பெண் கமலா:—மாதிரியாக ஒரு சமயத்
தில் காட்டுப் பெண்ணை இருந்தவந்தானே?
அவன் என் இந்தியை விட்டு இருக்கக்
கூடாது?

பெண் கமலா:—இந்த காட்டுப் பெண்
தான் ஒரு சமயம் மாதிரி—கூடுகூடியவன்
தானே? அவன் என் தாயை மகனின்
மாதிரியாக காட்டுகக் கூடாது?

★

இரண்டு நிமிஷங்கள் கைத்த விடு.
அதில் ஒரு ஒரு சமயமாக அவர்.
அதன் சமயம் அவரின், சிறிதும்

யுடைய கையாடல்களால் உலகம்
எப்படி?

ஆய்வு :- ஒருநி இரண்ட
நாயக வாய்க்காப்படி சம்பந்தித்ததிரு
தாய்.

ஞாயகக் குறிப்பு

தேவரின் வகை: பாயங்கள், தந்திக் கம்பங்கள்,
இரும்புத் தூண்டன் நீர்க் களஞ்செயங்கள்
முதலியவைகளை நன்கு பாதுகாக்க.

அவதேவரின் மேன்மையிற்: "ரேடியான்ட்"
அல்யூமினியம் பெயிண்ட்" (Radianta
Aluminium Paint) எல்லாவித சூதாஷ்ட
நிலையையும் தாங்குதே தாடல்வாழ்வு
பாபபாப்பு மனிக்ஞம்.

JENSON & NICHOLSON
MAKERS OF PAINTS

பிரார்த்தனை

பத்மா

- எழுத்துகள் -

அன்று இரவு அப்பகுக்குத் தங்கமே கொள்ளவில்லை. சிறிது வேர்தான் மீம்மியாகத் தூங்கி இரப்பான். அந்தச் சொப்பனம் அவன் உணர்ந்ததைக் குறுக்கி விட்டது. அதை நினைக்கும் போது அவன் உடல் நடுக்கி விளர்ந்தது. படுக்கையின் படுபுறம், பிசு கு எழுந்து உட்கார்ந்து நித்திரை செய்வதுமாதிரி இருந்தான். கிடந்து கொண்டு வரோ நினைத்துக் கொண்ட அவன், நிர்வந்தையாகப் படுக்கையில் படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் குழந்தையைச் சித்திரித்துப் பார்த்தான். தோட்டுப் பார்த்தான். தங்கத்தையப் போதக்க மாட்டாதவன் போல் ஒரு பெருமூச்சு எட்டினான். பங்களைக் களிக்கக் கொண்டிருந்த விளக்கைச் சந்தித் தூங்கிப் பிரகாச மடைவர் செய்து எட்டு, ஆர்வத்துடனும், இக்காத்தடனும் தூங்கும் குழந்தையின் முகத்தைப் பார்த்தான். அவன் வறியாமல் அவன் கண்கள் கண்ணீர் சிரம்பிக் கண்டுகண்டியழிந்தோடியது.

அந்த நிமிஷத்தில் அவன் மனதில் ஒரு எண்ணம்—பாவம்! குழந்தைதானே! அவன் வாழ்க்கையின் கடின துக்கங்களில் அடி பட்டிருக்கிறான்! விளக்கைத் தூங்கிப் போனதும், அவன் வேட்டைதந்தோடுக்க மயங்குகிறான் இருந்தால் போதும், அவனுக்கு! தாய், தகப்பன், குடும்பம், ஏறமைய, பிரிய இவையனைப்பற்றி மூன்று வயதுகூட நினைப்பத அவன் எண்ணக் கண்டான்!

அன்று இரவு முழுவதும் அவன் உறங்கவில்லை. இரவு சென்றதும் பரம் வந்தது. ஆனால் அவன் மனதில் துர்ந்த இரவு மாதிரியே கலையவில்லை.

★

சேதுராமனுக்குத் திருவாரங்குடி பள்ளியில் குடியாக வேலை. காலை எட்டு மணிவிரிக்குத், இரவு எட்டு மணி

வரையில் வேலை செய்தால், பரந்த சம்பளம் இருபத்திரண்டு ரூபாயை சிக்கலாக இருந்து மூன்று மணி களில் வாங்கலாம். ரெயிபு குடும்பமல்ல மனைவியும் ஈந்து வயதுள்ள குழந்தையுடன் எழுந்தும் வாழ்க்கையில் ஒரு கிழிந்தியும் அந்திதாழடிப் போய்-ராமா ஒரு குழந்தை எடுத்தாலும் இரண்டு மணிக்கு! உழைத்தாலும் உழைப்புக்குத் தகுந்த கூதியும் இல்லை. உறுமைய, கடன் இவையெல்லாம் எக்குடும்பம் திக்கு முக்காடிப் போனிருந்தது.

வாழ்க்கையின் அளவற்ற அலுப்பும் கொண்ட சேதுராமனுக்கு மூன்று மணி பரந்த வாய்ப்பாகத்தான் இருந்தது. உழைத்தால், உழைக்கத் தகுந்திருந்தால் அந்தந்த சேதுராமன் உழைக்கலாம். இவ்வளவு உழைப்பு, உழைப்பு இவையெல்லாம் உண்டு ஆனால் மனைவியையும் குழந்தையையும் விட்டுப் பிரிய வேண்டுகிற! ஒதுவான் அக்கனிய எட்டுக்குப் பொருள்படியாகக் கூட இருக்கும்; ஏதாவது தந்தை ஏதாவது வேலை செய்யும்படி இருக்குமா. இவையெல்லாம் பெரியவன் அகன் சித்திக்காமல் இல்லை. பதனில் உறுமை சிக்க வேண்டும். என்னை? என்னால் குழந்தையையும் மனைவியையும் கடி பட்டாம விடுக வேண்டும். இவையெல்லாம் அவன் எண்ணிடுகான்.

உடனே அக்கனிய எட்டுக்குப் வேலைக்கு ஒரு விண்ணப்பம் போட்டான். உறுதிக்காய்க்க பதில்தான் என்று சொல்ல வேண்டுகிற! சேதுராமனுக்குப் பங்கி அவனை விடுதலை செய்து விட்டது.

சேதுராமனின் மனைவி அலுப்புக்குப் பரமம், உகம் இவையெல்லாம் அவளை இல்லை.

அவ்வளவு பிரதான என்னிடம் வந்தது. வாழ்க்கையில் பிரதானம் எதற்கும் கற்றதையிட வறுமையே கல்வதாய் பட்டது அவருக்கு. அவன் தன் கையால் எங்காவதோ யன்றிருந்தான். ஒன்றும் பாவனையில், அகலி பேரவையோரின் பிடரன்.

அவன் ஒன்றாக விட்டது. தேவதாய் வந்த அகலி இருக்கிறான் என்று அவருக்குத் தெரிய வந்தது. ஆனால் அவருக்குத் தெரிய வந்தது அடிக்கடி எதிர்த்துக்கொண்டிருந்த பொருள்களற்ற சிறிய செல்வப்பட்டிருந்தது. மாதம் எதிர்த்துபடுவது அவன் அகலிக்கு அரசாங்கத்தாரால் அனுப்பப்பட்டிருந்தது.

அவ்வளவு பணம் வந்ததன் பக்கம்? அவன் கவனித்தான் என்று வாழ்க்கை அவன் கவனித்திருக்க வேண்டாமா? அவன் பகலில் கவனமாகக் கிணியை அவன் பகலில் உருக்கியது. அவன் பகலில் இருக்கிறார் என்று சொல்லி கொண்டிருந்திருக்கிறார் இருக்கிறார் எப்போது வந்திருக்கிறார்? அவன் பகலில் வந்திருக்கிறார் பற்றியே கவனித்துக் கொண்டிருப்பான். இவ்வாறு பகலில் வந்திருக்கிறான் கிணியைப் பற்றியே பகலில் அவன் பகலில் எப்போதும் சேது எகிரிப் பற்றி ஏதாவது சிறிய செல்வத்தைக் கொண்டிருக்கும். இந்த சிறிய செல்வத்தின் பற்றியே குழந்தை மனை அவருக்கு சிறிமதியை அளித்து வந்தான்.

★

முதல் பக்கம் இரவு
அவன் துர்செய்த
வந்ததில் சிறிய மது
அவன் கவனமாகப்
பாவி அவன் மனத்தில்
இருந்தது. அவன்
ருக்கிறது. எட்டு மணி
வரை அகலிப் பகலில்
வெய்யெதிர்த்துப்பிடி
யன்போல் உட்கார்க்
ருக்கிறான். சேது
அவன் வந்தான். அவன்
இடத்தில் சிறிய
கவனமாக இருக்கிறான்.
வந்திருக்கிறான் சேது
அவன் குண்டு வந்து
அவன் மார்பில்
செல்லு வந்திருந்தான்—
இந்தக் காட்சிக்கு
அவன் இவ்வாறு. அதை
அவன் "அவன்"
வந்து அவரையெல்லாம்
தீயதான கவனித்து
ஒன்று விட்டான்.

அவருக்குவரை இந்தச் சொப்பனத்தின்
முடிவை அவன் கிணியும் பெருமது
அவனது இருதலமே ஒங்கு கிணியோ
கிருந்தது.

"அவ்வாறு சார்பி கவனப்பட்டவா?
தோரை வந்தது...வா?" என்று வந்ததன்
பொன் செட்டுகே தோண்டி, படுக்கையை
விட்டு எழுந்து வந்திருந்தான் மனை.

அவன் அவன் புடல் கவனித்துக்
கொண்டு, "இந்தோடா கண்ணா! இப்
பொருளை என்ன எழுந்திருக்கிறேன்.
இதோ, சித்திரம் என்னும் செல்வ
விட்டுப் போ" என்று அவன்.

சிறிய செல்வத்தின் கவனமாக தோரை
யும் கவனியும் தவிர்த்து விட்டது. மனையும்
சார்பிட்டு கட்டுப் பண்ணிக்கூடம் போல்
விட்டான். திரைகொண்டு இரவுமே பிடி
கிணியைப்போல் ஒரு வந்ததில் பம்பாயின்
செல்வப்பட்டான். அவன் மனமும் இதே
பொருளை இருக்கிறது. இந்தச் செல்வ
அவருக்கள் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறான் அவ
ருக்கையும்கூட எக்கவனமாக விட்டது.
இருக்கிறான் அவன் பம்பாயின் இருக்கிறப்
பொருள்? - இந்த விபரத்தான என்னத
இன் கவனித்தே அவனைப் பித்தாக்கி
விட்டது—கண்ணா! மனமே அவருக்க
கண்ணன் செல்வத்தோடு தோரை விட்டது.

இவ்விதமான என்னத கருவியில் சித்திர
அவன், திரைகொண்டு செல்வ கிணியைக்
கொண்டவன் போல் விட்டென்று எழுந்தது

ட்டந்தான். சிவன் கோவிலிலுள்ள அம்பி
ஷுவரின் சந்நிதானத்தில் மூன்றால்
வந்து நின்றுள். சந்நிதானி எம்மிடம்
மன்றாடி யதுபோல் அவன் அம்பிஷுவரின்
மங்கலமாய் பிணங் வேண்டினான். இந்தப்
பிரசுத்தமையின் பாகை ஏற்பட்ட. எம்
பிக்கையால் அவனுக்கு ஒரு சிறு ஆறுதல்.
கோவிலிலிருந்து விட்டிருந்து வந்தான்.
ஆனாலும் இரவின் கண்ட அவனின் கீழும்,
காவலில் கேட்ட பயங்கரச் செய்தியின்
ஒலி - இவை அகமுடிபடையாக நின்ற பயத்
தையும், மடுக்கத்தையும் கண்டாக்கித்
கொண்டே இருந்தனர்.

அன்று மாலை அனாமிமா -த் தருகில்
குத்து விளக்கு எரிந்த கொண்டிருந்தது.

யாருக்கு எங்கினை?

எதற்கு எதிரே தேய்க்காய், பழம்,
இவைகள் தட்டியும் வைக்கப் பட்டிருந்தன
அவரு யதோ அவைகள் வந்தவன்பேர
தை குறித்தபடி கண்டனில் நீர் வந்தீர்
தனவிமாடத்தைச் சுற்றி நுழை வார்
கொண்டிருந்தான்.

யாசார் கதவை ரொம்ப ரொம்ப
யாசோ தட்டிக் கொண்டிருந்தார்
அவருடைய பிரசுத்தமையிக்குச் சந்தி
இடைபட்ட அளிக்கக் கூடியதாய்தான்
இருந்தது. அந்தக் கதவு தட்டும் சத்தம்
"யாசார் கிருக்கும்?" மலையாயத்தான்
இருக்கும்!" என்று எண்ணியபடியே
தான் அரிமாந் பழுத்தெத் தான்
மண்டியிட்டு மலையாளித்துவிட்டு, சாவான்

மரக வாகையுதல் வந்து க
வைத் திறந்தான். அவர்
வான வந்தான்: அவர்
பாடியும் மந்திரித்து நின்று
விட்டான்!

"யண்டி! எத்தனை நா
யாகக் கதவைத் தட்டி, தது
பார்த்தையுடனே அப்படியே
பதுமையோல் விந்து வி
டாயோ! பயம் எங்கினை?
என்று சொல்லியபடியே, அ
கையால் பெய்து. அவர் இ
தொரு கையால் மலையாள
யும் எடுத்துக் கொண்
கள்ளே துழைந்தான் சே
தான்.

அவரது யந்திரமேபோல் அ
கையின் தேவ சந்தர்ப
"யான் எதிர்பாராத விதம்
வந்ததினாலே பிரயாசிக்க
கொண்டே இருக்கிறேன், இப்போது
யார் கொடுப்பான்? யார்
நினைக்கலே இல்லை! எ
னவே எதிர்ப்போல்
வைத்தேன். என்னை யெல்லாம்
உடனே கொடுத்தேன்
யந்தர்ப?" என்று சொ
தான்.

அவரது அவலங்கு அன்று
பயம் கொண்டு விட்டான். அ
துதான் ய கண்டான் பல்லாபு
துவதி மரபுத்தை கொண்டு
யகனம் இரண்டும் அவர்
யந்திரமும் குறித்தான். அவ
கையின் இ கமையோரத் தி
யந்தர்ப்போல் இரு கொ
டுக்க கண்ணிர்! - ஆனந்த
கண்ணிர் அது; ஆதல்கமையே
பிரசுத்தமையின் எழுந்
மயிர்க்கை உணர்ச்சி அது!

சிறந்த தேயிலையில் மிகச் சிறந்தது

மிக நேர்த்தியான மனமும், நல்ல
நீறமும், குறைந்த விலையும் உள்ள
லிப்டன்ஸ் தேயிலை
பெண் தேயிலைகள்
இதர தேயிலைகளை
விட சிறந்தவை.

லிப்டன்ஸ்
தேயிலை பெண்

நேர்த்தியான இந்திய தேயிலை

L.T.R. M. O.

இறுதிக்கூறுகள்

48

வாங்க ஐயா. வாங்க!

வாங்க ஐயா, வாங்க!
வாங்க வாங்க!

★

கொடியான பாதாளிலே
கொண்டிருக்கிற வண்டிகளை
கடைபாணி கவலாமே
கண்ணோர வந்துட்டங்க

2. தேவிடத்து யோசனைகள்
யிதிலிடம் கடிப்பேன்
கூடும் கிழந்து கிப்பேன்
காட்டாகாந்த வந்துட்டங்க

3. பட்டம் பதவியோகம்
பாத்துக்கென கவலியென்று
இட்டிட்டுக் கடிக்கேன்
கட்டி விட வந்துட்டங்க

4. கிழிப்புப் பதவி யென்று
கிழியும் வேண்டுகோள்
கொடுக்கா கிழியாட்டியும்
கத்தி ஆகி கவலிக்கேன்

5. பந்தோடே பந்தோடு
பாவாயில்லை கவலாதான்
கொத்தது மூடா கிழித்தாலும்
கொதுகா கிழித்தான்!

6. கவலிக் கவலியென்று
கவலகொல்லி ஒட்டுவாங்கி
கவலகொடு கவலகொடு
கவலகொடு கிட்டுட்டங்க!

7. கவலும் கவலும் கவலும்
கவலும் கவலும் கவலும்
கவலும் கவலும் கவலும்
கவலும் கவலும் கவலும்

—காட்டுக் கவிஞர்.

தச்சு வேலைக்காரர்

எந்த சமூகத்திலும் மர வேலை செய்பவர்கள் உண்டென்றாலும் சித்தியர்களைப் தங்கள் சொந்த மானமான பஞ்சாயத விட்டு வெளியிடங்களில் காணலாம். இந்தியாவின் தென் கோடியிலுள்ள மலையாளிலும் தச்சு வேலையில் சமீபத்தர்கள்.

அழிய மரச்சாயங்கள் செய்யக் கைப் பழக்கம் வேண்டும். துண்டு களை இழைப்பதிலும் இணைப்பதிலும் கவனியும் கை வலகவரும் அவசியம்.

தச்சுக்களிடம் மது வரும் வழக்கமில்லை.

தொட்டத்திறந்து
--சித்தமோதனம்
1928-1929

ஆனாலும் ஒரு போப்பை தெளிவு அவர்கள் வேலையில் கவனம் செலுத்த உதவுகிறது. மற்ற கைத்திறமை வாய்ந்தவர்களைப் போலவே தச்சுக்களும் தாங்கள் உபயோகிக்கும் பொருள்களின் தரத்திற்காக கவனிப்பவர்கள். புதுமையே அன்மையின் காரணம் என்பது தெரியா விட்டாலும் ப்ருக் பாண்ட் தேவிலையை எங்கு அனுப்பிக் கத் தெரியும். இந்தியா

வெங்குமுள்ள இத் தகைய தொழிலாளிகளுக்கும் தொட்டத்திலிருந்து நேராக ப்ருக் பாண்ட் தேவிலை போர்ச் செலுத்திறது.

ப்ருக் பாண்ட்

"இது கலையும் ஒரு மொட்டும்"

ஸாரிடோன்

சகல விதமான வலிகளையும்
10 நிமிஷங்களில் நிறுத்துகிறது

லேப்பாய் பழக்கத்தையும் அவன் அறிந்திருக்கிறான்

அவன் வந்துகூடும் போகிறான். அங்கிருந்து என்ன கொண்டு வருவான்? புதிய அறிவு, புதிய சூதாசனம்—சொந்தொத்து விவாதிக்கிறான். எழுப்புகட்ட! அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்த எல்லாம் பாதுகாப்பு எழுட்டதும் தாயார் தன் மகனை அனுப்புகிறான்.. ஆரோக்கியமும் உறுவையும் பிடிக்கக் கூடிய அழகிய அபாயத்தினை விடுத்து கம்பாற்ற கம்பாற்ற சோபனைத் திரை உபயோகிப்பதை அவற்றால் ஏக்கியவானது.

லேப்பாய் ஒருதன் சேர்மன் காட்டிலும் சிறந்தது.
அது ஒரு நல்ல பழக்கம்.

சுட்கி

சுட்கி

சுட்கி 19, 1946

4

அண்டு

பருத்தி தூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம் மதுரை மில்ஸ்

கம்பெனி லிமிடெட்

மதுரை - தாத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 தாங்கும் கிளிகன். தம்பி 30 கனம் தாங்கும்

சங்குடைபு சீரோடிபாடி பூக்கம்: நத்தை தூள், இரட்டை தூள், பனியன்
செயுக்கெற்றோன் தூள், மில் செயுக்கெற்ற சீல் தூள், முறுக்கெற்றிய தூள்.

பூக்கம் எப்போதே செய்வது: கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கு
வேண்டிய காரிக்கன் தூய்கன், இயந்திர செயுக்கெற்ற வர்ப்பு தூய்கன்
வைத்த வெட்டியும், கான்வரன் முதலியவையகளுக்குக் கொடு மடக்கு இரட்டை
தூய்கன், மற்றும் பின்னல் இயந்திர செயுக்கெற்ற மிருதுவாக என்ன தூய்கன்
எங்கன் எடுப்பதில் பருத்தி தூய்கன் இயக்குமதியாகும் தூய்க்கப்போல் எல்லா
வகையிலும் கீர்த்தி பெற்றவை. எங்கன் தூய்ப்பதைத் தவிர செயுக்கெற்ற
தூய்க்கிய மாகாண சர்க்கார் தூய்கன் அறிக்கையில், இயந்திரமே தூய்க்கப்படும்
தூய்க்கலில் எங்கன் தூய்கன் மிருதுத் தன்மைக்குப், என்னத்திரும் வேர்
திரும், அழுத்தத்திலும் மிகச் சிறந்ததைப் பயக்கும், என்ன செயுத்
தொழியாளர்களும் விருப்பமுடையதாயும் உறுதிசெய்துள்ளனர்.

மாளேஜர்கள்: ஏ. எப். & ஹார்வி லிமிடெட்.

அரைக்கீரை விதைத் தைலம்

அரைக்கீரை விதைதயை 13-வது
சாக்குகளும், அதைப் பார்க்கவும்
சேர்த்துத் தயாரிக்கப்பட்டது. இது
கனகசபை வாரம் இரு முதற் தேய்த்த
தானம் செய்து வர சிவசபை பற்றி
உள்ள விவாதிக்கப் போக்குவது உ
கன், எரிக்கல், உண் மறைப்பு முதலிய
உண் சம்பந்தமான விவாதிக்கையும்.
காது குத்தல், காதுள் சீழ் வந்தல்
முதலிய விவாதிக்கையும் உண்டாகக்
கூடியது.

தயாரிப்பவர்கள்:

டி. எஸ். ஆர். அண்டு கோ., கும்பகோணம்

மதுரை விடு எடுக்கப்பட்டது:

புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ், அப்பார்ட்மென்ட் ரோடு, திருவாரூர்க்கேணி
கடையிலிருந்து:

R, பாஸ்பட்டாடி, எவலியன் தெரு, கோவமுத்தூர்

சார்லஸ்

பிஸ்கட்ஸ்

சிறந்தவை

CHARLEY & Co.,
USILAMPATTI.

Agents for Nilgiris:

Messrs. BRILLIANT TRADERS, WALSHAM, OOTACAMUND.